

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση

96/C 274/01

- Απόφαση του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1995, σχετικά με τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* των πράξεων και των λοιπών κειμένων που έχει εκδώσει το Συμβούλιο στον τομέα του ασύλου και της μετανάστευσης (από την έναρξη ισχύος της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση) 1
- Ψήφισμα του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1994, για τον περιορισμό της εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών μελών προς ανάληψη εργασίας . 3
- Ψήφισμα του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1994, σχετικά με τους περιορισμούς της εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών μελών για την άσκηση ανεξάρτητης επαγγελματικής δραστηριότητας 7
- Ψήφισμα του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1994, σχετικά με την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για λόγους σπουδών 10
- Ψήφισμα του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1995, για τις στοιχειώδεις εγγυήσεις των διαδικασιών εξέτασης αιτήσεων ασύλου 13
- Σύσταση του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1994, σχετικά με την καθιέρωση ενός ενιαίου τύπου ταξιδιωτικού εγγράφου για την απομάκρυνση/απέλαση υπηκόων τρίτων χωρών 18
- Σύσταση του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1994, για ένα υπόδειγμα διμερούς συμφωνίας επανεισδοχής μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας 20
- Σύσταση του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1995, που αφορά τις κατευθυντήριες αρχές που πρέπει να ακολουθηθούν κατά τη σύνταξη πρωτοκόλλων για την εφαρμογή των συμφωνιών επανεισδοχής 25
- Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1994, σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου K.9 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση στην πολιτική ασύλου 34
- Αποδεικτικά μέσα στα πλαίσια της Σύμβασης του Δουβλίνου 35
- Έντυπο αδείας για την αποστολή ενός αιτούντος άσυλο από το ένα κράτος μέλος στο άλλο 42

— Διανομή και απόρρητο των κοινών εκθέσεων σχετικά με την κατάσταση σε ορισμένες τρίτες χώρες	43
— Ενιαίο έντυπο για τον καθορισμό του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αίτησης ασύλου	44
— Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1994, σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής για την πολιτική της μετανάστευσης και ασύλου	49
— Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1994, για την οργάνωση και ανάπτυξη του κέντρου πληροφόρησης, μελετών και ανταλλαγών στον τομέα της διέλευσης των συνόρων και της μετανάστευσης (CIREFI)	50
— Προσανατολισμοί ως προς το περιεχόμενο των κοινών εκθέσεων σχετικά με τρίτες χώρες	52
— Δεύτερη έκθεση δραστηριοτήτων του κέντρου πληροφόρησης, μελέτης και ανταλλαγών στον τομέα του ασύλου (CIREA)	55
— Επítιμοι πρόξενοι ήδη εξουσιοδοτημένοι να χορηγούν θεωρήσεις, οι οποίοι, μεταβατικά, θα επιτρέπεται να εκδίδουν ομοιόμορφες θεωρήσεις	58

(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 23ης Νοεμβρίου 1995

σχετικά με τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* των πράξεων και των λοιπών κειμένων που έχει εκδώσει το Συμβούλιο στον τομέα του ασύλου και της μετανάστευσης

(96/C 274/01)

Το Συμβούλιο αποφασίζει να δημοσιευθούν στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* οι πράξεις και τα λοιπά κείμενα σχετικά με το άσυλο και τη μετανάστευση που περιλαμβάνονται στον επισυναπτόμενο κατάλογο και παρατίθενται στα παραρτήματα I, II, III και IV, τα οποία έχουν εγκριθεί από το Συμβούλιο από την έναρξη ισχύος της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι σήμερα.

Κατάλογος πράξεων και λοιπών κειμένων που έχει εκδώσει το Συμβούλιο στον τομέα του ασύλου και της μετανάστευσης, τα οποία θα δημοσιευθούν στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*

I. Ψηφίσματα

1. Ψήφισμα του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1994, σχετικά με τον περιορισμό της εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών στα κράτη μέλη προς ανάληψη εργασίας
2. Ψήφισμα του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1994, σχετικά με τους περιορισμούς εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών μελών με σκοπό την άσκηση ανεξάρτητης επαγγελματικής δραστηριότητας
3. Ψήφισμα του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1994, σχετικά με την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για λόγους σπουδών
4. Ψήφισμα του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1995, για τις στοιχειώδεις εγγυήσεις των διαδικασιών εξέτασης αιτήσεων ασύλου

II. Συστάσεις

1. Σύσταση του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1994, σχετικά με την έγκριση ενιαίων ταξιδιωτικών εγγράφων για την απομάκρυνση/απέλαση υπηκόων τρίτων χωρών
2. Σύσταση του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1994, σχετικά με υπόδειγμα διμερούς συμφωνίας επανεισοχής μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας
3. Σύσταση του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1995, που αφορά τις αρχές τις σχετικές με τη σύνταξη πρωτοκόλλων για την εφαρμογή των συμφωνιών επανεισοχής

III. Συμπεράσματα και λοιπά κείμενα

1. Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1994, σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου K.9 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση στην πολιτική ασύλου

2. Αποδεικτικά μέσα της Σύμβασης του Δουβλίνου
3. Έντυπο ταξιδιωτικού εγγράφου (laissez-passer) για τη μεταγωγή των αιτούντων ασύλων από ένα κράτος μέλος σε άλλο
4. Διάδοση και εμπιστευτικότητα των κοινών εκθέσεων σχετικά με την κατάσταση σε ορισμένες τρίτες χώρες
5. Ενιαίο έντυπο για τον καθορισμό του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου
6. Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 1994, σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής για την πολιτική μετανάστευσης και ασύλου
7. Συμπεράσματα του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1994, για την οργάνωση και ανάπτυξη του κέντρου πληροφόρησης, μελετών και ανταλλαγών στον τομέα της διέλευσης των συνόρων και της μετανάστευσης (CIREFI)

IV. Διάφορα

1. Προσανατολισμοί ως προς το περιεχόμενο των κοινών εκθέσεων σχετικά με τρίτες χώρες
2. Δεύτερη έκθεση δραστηριοτήτων του κέντρου πληροφόρησης, μελέτης και ανταλλαγών στον τομέα του ασύλου (CIREA)
3. Επίτιμοι πρόξενοι ήδη εξουσιοδοτημένοι να χορηγούν θεωρήσεις, οι οποίοι, μεταβατικά, θα επιτρέπεται να εκδίδουν ομοίμορφες θεωρήσεις

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι.1

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιουνίου 1994

για τον περιορισμό της εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών μελών προς ανάληψη εργασίας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Συμφωνήθηκε το θέμα αυτό να εξεταστεί αργότερα.

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο Κ.1,

v) Τα κράτη μέλη διατηρούν το δικαίωμα να επιτρέπουν, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, στο/στη σύζυγο και τα εξαρτώμενα τέκνα να συνοδεύουν πρόσωπα που γίνονται δεκτά σύμφωνα με το παρόν ψήφισμα.

ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ:

vi) Με βάση τις σκέψεις αυτές, το Συμβούλιο αποφασίζει ότι τα σημερινά περιοριστικά μέτρα για την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών προς ανάληψη εργασίας θα πρέπει να εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται και μάλιστα να ενισχυθούν όπου χρειάζεται. Προς το σκοπό αυτό, το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι οι εθνικές πολιτικές των κρατών μελών έναντι των υπηκόων τρίτων χωρών που ζητούν να γίνουν δεκτοί ή να παραμείνουν στο έδαφός τους για να εργαστούν θα πρέπει να διέπονται από τις αρχές που παρατίθενται παρακάτω, οι οποίες δεν θα μπορούν να καταστούν χαλαρότερες από τα κράτη μέλη διά του εσωτερικού τους δικαίου. Συμφωνεί ότι οι αρχές αυτές θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε κάθε πρόταση αναθεώρησης της εθνικής νομοθεσίας. Τα κράτη μέλη προσπαθούν, εξάλλου, να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση της εθνικής τους νομοθεσίας με τις αρχές αυτές μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1996. Οι αρχές αυτές δεν είναι νομικά δεσμευτικές για τα κράτη μέλη, ούτε παρέχουν νομικό έρεισμα για διεκδικήσεις από μεμονωμένους εργαζόμενους ή εργοδότες.

Α. Γενικές σκέψεις για την ενδεικνυόμενη πολιτική

- i) Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι, στην έκθεση την οποία ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Μάαστριχτ το 1991, είχε δοθεί προτεραιότητα στην εναρμόνιση των πολιτικών εισδοχής προς ανάληψη εξηρημένης ή ανεξάρτητης εργασίας, αλλά και ότι είχε τονιστεί ότι οι πολιτικές αυτές θα πρέπει αναγκαστικά να είναι περιοριστικές.
- ii) Το Συμβούλιο αναγνωρίζει τη συμβολή των διακινούμενων εργαζομένων στην οικονομική ανάπτυξη των χωρών υποδοχής τους. Σήμερα, όμως, κανένα κράτος μέλος δεν ασκεί ενεργό πολιτική προσέλκυσης μεταναστών. Αντιθέτως, όλα τα κράτη έχουν περιορίσει για οικονομικούς, κοινωνικούς και συνακόλουθα πολιτικούς λόγους τις δυνατότητες νόμιμης εγκατάστασης μεταναστών σε μόνιμη βάση. Έτσι, η δυνατότητα εισδοχής αλλοδαπών με σκοπό την προσωρινή απασχόλησή τους μπορεί να εξεταστεί σε εξαιρετικές και μόνο περιπτώσεις.
- iii) Το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι τα υψηλά επίπεδα ανεργίας που σημειώνονται σήμερα στα κράτη μέλη επιτείνουν την ανάγκη αποτελεσματικής εφαρμογής της κοινοτικής προτίμησης στην απασχόληση, με την πλήρη χρησιμοποίηση του συστήματος EURES, για τη βελτίωση της διαφάνειας των αγορών εργασίας και τη διευκόλυνση της εξεύρεσης εργασίας μέσα στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Το Συμβούλιο αναγνώρισε, επίσης, ότι οι διατάξεις της συνθήκης ΕΚ και της συμφωνίας για τον ΕΟΧ παρέχουν, στο πλήρες μέτρο του δυνατού, τη δυνατότητα κάλυψης κενών θέσεων εργασίας από υπηκόους άλλων κρατών μελών ή των κρατών τα οποία μετέχουν στη συμφωνία για τον ΕΟΧ.
- iv) Το Συμβούλιο συμφωνεί να μην αναφερθεί, στο ψήφισμα αυτό, στο θέμα των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν με νόμιμα και μόνιμα στο έδαφος κράτους μέλους, αλλά δεν έχουν δικαίωμα εισδοχής και διαμονής σε άλλο κράτος μέλος.

Β. Πρόσωπα για τα οποία δεν ισχύει το παρόν ψήφισμα

Οι αρχές της εναρμόνισης δεν εφαρμόζονται:

- στους έχοντες δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας βάσει του κοινοτικού δικαίου, δηλαδή τους υπηκόους των κρατών μελών, τους υπηκόους των κρατών ΕΖΕΣ τα οποία είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και τα μέλη των οικογενειών τους,
- σε υπηκόους τρίτων στους οποίους έχει επιτραπεί η είσοδος για λόγους επανένωσης της οικογένειας, προκειμένου να συμβιώσουν με υπηκόους κράτους μέλους ή τρίτων χωρών οι οποίοι διαμένουν στο οικείο κράτος μέλος,
- στους υπηκόους τρίτων χωρών που νομιμοποιούνται, από τα δικαιώματα που απορρέουν από συμφωνίες που διέπονται από το κοινοτικό δίκαιο και οι οποίες έχουν συναφθεί με τρίτες χώρες, να καταλάβουν μια θέση απασχόλησης,

- στα πρόσωπα που εργάζονται ευκαιριακά στα πλαίσια προγραμμάτων ανταλλαγών ή κινητικότητας των νέων, συμπεριλαμβανομένων και των εσωτερικών άμισθων βοηθών (au pair),
- στα πρόσωπα που εισέρχονται στα κράτη μέλη προκειμένου να ασκήσουν οικονομικές δραστηριότητες ως αυτοαπασχολούμενοι ή να ιδρύσουν ή/και να διαχειρισθούν επιχειρήσεις τις οποίες πράγματι ελέγχουν. Για τα πρόσωπα αυτά ισχύουν οι αρχές μελλοντικού σχεδίου ψηφίσματος που θα καλύπτει τους αυτοαπασχολούμενους,
- στα πρόσωπα που βρίσκονται νόμιμα σε κράτος μέλος ως:
 - πρόσφυγες δυνάμει της Σύμβασης της Γενεύης,
 - αιτούντες άσυλο,
 - υπήκοοι τρίτων χωρών στους οποίους έχει χορηγηθεί άσυλο,
- στους εκτοπισμένους που γίνονται προσωρινά δεκτοί,
- στα πρόσωπα στα οποία έχει δοθεί κατ' εξαίρεση άδεια διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους.

Γ. ΑΡΧΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

i) Γενικά κριτήρια

- Τα κράτη μέλη θα αρνούνται την είσοδο υπηκόων τρίτων χωρών προς ανάληψη εργασίας.
- Τα κράτη μέλη θα λαμβάνουν υπόψη τις αιτήσεις εισόδου στο έδαφος τους προς ανάληψη εργασίας, μόνον όταν η προσφορά εργασίας σε ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να καλυφθεί από το εθνικό ή κοινοτικό εργατικό δυναμικό ή από το μη κοινοτικό εργατικό δυναμικό που διαμένει μονίμως και νομίμως σε αυτό το κράτος μέλος και που ανήκει ήδη στην κανονική αγορά εργασίας του εν λόγω κράτους μέλους. Στο θέμα αυτό, εφαρμόζουν τη διαδικασία που προβλέπεται στο δεύτερο μέρος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας⁽¹⁾, και λαμβάνουν υπόψη την απόφαση 93/569/ΕΟΚ της Επιτροπής⁽²⁾ περί εφαρμογής του κανονισμού ιδίως όσον αφορά το άρθρο 15 παράγραφος 16.

- Με την επιφύλαξη των δύο προαναφερθέντων κριτηρίων, οι υπήκοοι τρίτων χωρών μπορούν, εφόσον είναι αναγκαίο, να γίνουν δεκτοί σε προσωρινή βάση και για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα στο έδαφος κρατών μελών προς εργασία όταν:
 - η προσφορά αφορά συγκεκριμένο εργαζόμενο ή μισθωτό εργαζόμενο σε άτομο που παρέχει υπηρεσίες και είναι ειδικής φύσης λόγω των ειδικών προσόντων (επαγγελματικά προσόντα, πείρα κ.λπ.) που απαιτεί η θέση,
 - ο εργοδότης προσφέρει ονομαστικώς κενές θέσεις σε εργαζόμενους, μόνον όταν οι αρμόδιες αρχές θεωρούν ότι οι λόγοι που επικαλείται ο εργοδότης, συμπεριλαμβανομένων των απαιτούμενων προσόντων, είναι δικαιολογημένοι λόγω του ότι δεν υπάρχει βραχυπρόθεσμη προσφορά στην εθνική ή κοινοτική αγορά εργασίας και ότι αυτό έχει σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις στη λειτουργία της επιχείρησης ή στον ίδιο τον εργοδότη,
 - οι κενές θέσεις προσφέρονται:

- σε εποχικούς εργαζόμενους, ο αριθμός των οποίων ελέγχεται αυστηρά κατά την εισδοχή στο έδαφος των κρατών μελών και οι οποίοι αναλαμβάνουν σαφώς καθορισμένες εργασίες, οι οποίες κανονικά ικανοποιούν παραδοσιακή ανάγκη στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Τα κράτη μέλη περιορίζουν την εισδοχή μόνο στους εργαζομένους εκείνους που δεν υπάρχει κανένας λόγος να θεωρηθεί ότι θα επιδιώξουν να παραμείνουν στο έδαφος των κρατών μελών μόνιμα,

- σε ασκούμενους,
- σε μεθοριακούς εργαζόμενους,
- πρόσωπα που μετατίθενται προσωρινά από την εταιρεία τους σε κάποια νευραλγική θέση.

ii) Διαδικασίες εισδοχής προς ανάληψη εργασίας

Ο υπήκοος τρίτης χώρας γίνεται δεκτός προς εργασία μόνον εάν του έχει προηγουμένως δοθεί άδεια για να εργασθεί στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους. Η προηγούμενη αυτή έγκριση μπορεί να έχει τη μορφή άδειας εργασίας που εκδίδεται στο όνομα είτε του εργοδότη είτε του εργαζόμενου.

Επιπλέον, ο υπήκοος της τρίτης χώρας πρέπει να διαθέτει και την τυχόν απαιτούμενη θεώρηση ή, εάν

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 257 της 19. 10. 1968, σ. 2· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2434/92 (ΕΕ αριθ. L 245 της 26. 8. 1992, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 274 της 6. 11. 1993, σ. 32.

- το απαιτεί το εν λόγω κράτος μέλος, άδεια διαμονής.
- iii) *Περιορισμοί ως προς τον τύπο της απασχόλησης*
- Η αρχική άδεια εργασίας περιορίζεται κανονικά σε μία συγκεκριμένη εργασία με έναν συγκεκριμένο εργοδότη.
- iv) *Περιορισμοί της διάρκειας εισδοχής προς ανάληψη εργασίας*
- Οι εποχικοί εργαζόμενοι γίνονται δεκτοί για έξι το πολύ μήνες ανά δωδεκάμηνο, και οφείλουν να παραμείνουν εκτός του εδάφους των κρατών μελών επί διάστημα τουλάχιστον έξι μηνών προκειμένου να γίνουν εκ νέου δεκτοί προς ανάληψη εργασίας.
- Οι ασκούμενοι γίνονται δεκτοί σε ένα πρώτο στάδιο για μια μέγιστη περίοδο ενός έτους. Η διάρκεια αυτή μπορεί να ορισθεί σε περισσότερο από ένα έτος και να παραταθεί αποκλειστικά κατά το χρόνο που απαιτείται για την απόκτηση των επαγγελματικών προσόντων που έχουν αναγνωρισθεί από το συγκεκριμένο κράτος μέλος στον τομέα της δραστηριότητάς τους.
- Οι λοιποί υπήκοοι τρίτων χωρών γίνονται δεκτοί στο έδαφος των κρατών μελών προς ανάληψη εργασίας για μέγιστη περίοδο τεσσάρων ετών, σε ένα πρώτο στάδιο.
- v) *Αιτήσεις για παράταση της παραμονής προς ανάληψη εργασίας*
- Τα πρόσωπα που βρίσκονται ήδη στο έδαφος κράτους μέλους ως επισκέπτες ή σπουδαστές δεν δικαιούνται, καταρχήν, να παρατείνουν την παραμονή τους προς ανάληψη ή αναζήτηση εργασίας. Τα πρόσωπα αυτά πρέπει να επιστρέψουν στη χώρα τους μόλις ολοκληρωθεί η επίσκεψη ή οι σπουδές τους.
- Καταρχήν, τα πρόσωπα που έχουν γίνει δεκτά ως ασκούμενοι ή ως παρέχοντες υπηρεσίες ή ως μισθωτοί ενός παρέχοντος υπηρεσίες δεν μπορούν να παρατείνουν την παραμονή τους με σκοπό τη νόμιμη απασχόλησή τους, εκτός εάν πρόκειται να συμπληρώσουν την κατάρτιση ή την επί συμβάσει δραστηριότητα για την οποία τους είχε επιτραπεί η είσοδος.
- Δεν μπορεί να επιτραπεί σε εποχικό εργαζόμενο να παρατείνει τη διαμονή του προς ανάληψη εργασίας άλλου τύπου. Η παράταση της διαμονής μπορεί να επιτραπεί προκειμένου να μπορέσει να ολοκληρώσει την εργασία για την οποία δόθηκε η αρχική άδεια. Ωστόσο, η συνολική διαμονή δεν μπορεί να υπερβεί τους έξι μήνες ανά δωδεκάμηνο.
- Στους λοιπούς εργαζόμενους μπορεί να επιτραπεί η παράταση της διαμονής για την ανάληψη εργασίας για την οποία έχει δοθεί η απαιτούμενη άδεια, αλλά μόνον εφόσον τη στιγμή τουλάχιστον της χορήγησης της πρώτης παράτασης εξακολουθούν να πληρούν τα κριτήρια που είχαν χρησιμοποιηθεί όταν ελήφθη η απόφαση εισδοχής τους προς ανάληψη συγκεκριμένης εργασίας.
- Τα κράτη μέλη εξετάζουν την σκοπιμότητα χορήγησης μόνιμης άδειας διαμονής στους υπηκόους τρίτων χωρών σε περίπτωση άρσης των περιορισμών που είχαν επιβληθεί στην απασχόλησή τους.
- vi) *Επαγγελματικά ταξίδια*
- Οι αρχές αυτές ουδόλως απαγορεύουν σε ένα κράτος μέλος να δέχεται ως εργαζόμενους υπηκόους τρίτων χωρών που δεν διαμένουν στο έδαφος των κρατών μελών και οι οποίοι ζητούν να εισέλθουν προσωρινά, ιδίως:
- για να διαπραγματευθούν την προμήθεια αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών,
 - για να παραδώσουν αγαθά ή να συναρμολογήσουν μηχανές που έχουν κατασκευασθεί σε τρίτη χώρα, στα πλαίσια σύμβασης προμηθείας,
- υπό την προϋπόθεση ότι τα πρόσωπα αυτά θα συναλλάσσονται μόνο με επιχειρήσεις που εδρεύουν στο έδαφος του κράτους μέλους και όχι με το κοινό, και ότι καμία επίσκεψη ή, ενδεχομένως, άδεια εργασίας δεν μπορεί να υπερβεί τους έξι μήνες.
- vii) *Τρίτες χώρες που έχουν στενούς δεσμούς με κράτος μέλος*
- Οι αρχές αυτές ουδόλως εμποδίζουν ένα κράτος μέλος να εξακολουθεί να δέχεται στο έδαφός του υπηκόους τρίτης χώρας προς ανάληψη εργασίας, δυνάμει διακανονισμών που έχει ήδη συνάψει κατά την ημερομηνία έγκρισης του παρόντος ψηφίσματος, όταν πρόκειται για χώρα με την οποία διατηρεί ιδιαίτερα στενούς δεσμούς.
- Τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν να επαναδιαπραγματευθούν τις συμφωνίες αυτές το συντομότερο δυνατόν, κατά την έννοια του παρόντος ψηφίσματος.
- Όταν οι διακανονισμοί αυτοί αφορούν τους υπαλλήλους ενός παρέχοντος υπηρεσίες, τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν να τους εξετάσουν κατά την έννοια του παρόντος ψηφίσματος εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη, και να προβούν σε σχετικό απολογισμό.
- Κατά την εξέταση αυτή πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η οικονομική ανάπτυξη των κρατών με τα οποία τα κράτη μέλη έχουν συνάψει τις εν λόγω συμφωνίες.
- Οι προαναφερόμενες διατάξεις δεν εφαρμόζονται στους διακανονισμούς που αφορούν την απασχόληση προσώπων για λόγους εκπαίδευσης και επαγγελματικής τελειοποίησης.

*Παράρτημα του παραρτήματος I.1***Ορισμοί**

«Ασκούμενοι»: οι εργαζόμενοι των οποίων η παρουσία στο έδαφος κράτους μέλους είναι αυστηρά περιορισμένη σε διάρκεια και συνδέεται άμεσα με τη βελτίωση των ικανοτήτων και προσόντων τους στο επάγγελμα που έχουν επιλέξει, πριν επιστρέψουν στη χώρα τους για να συνεχίσουν εκεί τη σταδιοδρομία τους,

«Εποχικοί εργαζόμενοι»: οι εργαζόμενοι που είναι μεν κάτοικοι τρίτης χώρας, αλλά απασχολούνται σε δραστηριότητα που υπόκειται στο ρυθμό των εποχών στο έδαφος κράτους μέλους, βάσει σύμβασης ορισμένου χρόνου και για συγκεκριμένη απασχόληση,

«Μεθοριακοί εργαζόμενοι»: οι εργαζόμενοι που απασχολούνται σε παραμεθόριες περιοχές κράτους μέλους, αλλά επιστρέφουν καθημερινά ή τουλάχιστον μία φορά την εβδομάδα στην παραμεθόρια περιοχή όμορης χώρας όπου διαμένουν και της οποίας είναι υπήκοοι,

«Προσωρινά μετατιθέμενος από την εταιρεία του»: φυσικό πρόσωπο, εργαζόμενο σε νομικό πρόσωπο κερδοσκοπικού σκοπού, εγκατεστημένο στο έδαφος κράτους μέλους της Παγκόσμιας Οργάνωσης Εμπορίου, το οποίο μετατίθεται προσωρινά στα πλαίσια προσφοράς υπηρεσιών μέσω της εμπορικής παρουσίας του στο έδαφος κράτους μέλους της Κοινότητας· τα νομικά αυτά πρόσωπα πρέπει να έχουν την έδρα τους στο έδαφος κράτους μέλους της ΠΟΕ εκτός της Κοινότητας και των κρατών μελών της και η μετάθεση πρέπει να γίνεται σε εγκατάσταση (γραφείο, υποκατάστημα ή θυγατρική) του νομικού προσώπου, που παρέχει όντως τέτοιες υπηρεσίες στην επικράτεια κράτους μέλους στο οποίο ισχύει η συνθήκη ΕΚ. Στην Ιταλία, ο «προσωρινά μετατιθέμενος εντός της αυτής επιχειρήσεως» ορίζεται ως φυσικό πρόσωπο εργαζόμενο σε νομικό πρόσωπο με μορφή SPA (μετοχική εταιρεία) ή SRL (εταιρεία περιορισμένης ευθύνης).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1.2

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Νοεμβρίου 1994

σχετικά με τους περιορισμούς της εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών μελών για την άσκηση ανεξάρτητης επαγγελματικής δραστηριότητας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο Κ.1,

ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ:

Α. Γενική πολιτική εκτίμηση

1. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι στην έκθεση για την πολιτική μεταναστεύσεως και ασύλου των αρμοδίων σε θέματα μεταναστεύσεως υπουργών, η οποία έγινε δεκτή από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του 1991 στο Μάαστριχτ, δόθηκε προτεραιότητα στην εναρμόνιση των πολιτικών περί εισδοχής για την άσκηση ανεξάρτητης επαγγελματικής δραστηριότητας. Καταρχήν, οι πολιτικές αυτές είναι περιοριστικές. Πρέπει πάντως να λαμβάνονται υπόψη οι υφιστάμενες δεσμεύσεις και οι μελλοντικές εξελίξεις, για παράδειγμα στα πλαίσια των συμφωνιών ΓΣΔΕ, GATS και ΟΟΣΑ.
2. Το Συμβούλιο παρατηρεί ότι, στο προηγούμενο πρόγραμμα εργασίας 1994, στον τομέα της «Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων», που υιοθέτησε κατά τη Σύνοδό του στις 29 και 30 Νοεμβρίου 1993, στις Βρυξέλλες, αποφασίσθηκε ότι ένα από τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν κατά προτεραιότητα είναι και η ολοκλήρωση των εργασιών στον τομέα της άδειας εισδοχής των ασκούντων ανεξάρτητη επαγγελματική δραστηριότητα.
3. Το Συμβούλιο χαίρει της πρόοδο που επετεύχθη με την υπογραφή της τελικής πράξεως και συμφωνιών δυνάμει του Γύρου της Ουρουγουάης στο Μαρακές, στις 15 Απριλίου 1994, σχετικά με την ελευθέρωση του παγκόσμιου εμπορίου, για την προώθηση των επενδύσεων και τη δημιουργία θέσεων εργασίας.
4. Κατά την άποψη του Συμβουλίου, τα θέματα της εισδοχής ατόμων με σκοπό την άσκηση μισθωτής δραστηριότητας και της εισδοχής ατόμων ασκούντων ανεξάρτητη επαγγελματική δραστηριότητα θα μπορούσαν να ρυθμισθούν, μέχρις ενός σημείου, διαφορετικά. Η εισδοχή προσώπων με σκοπό την άσκηση ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας, η οποία δημιουργεί προστιθέμενη αξία (επενδύσεις, καινοτομία, μεταφορά τεχνολογίας, δημιουργία θέσεων εργασίας) στην οικονομία της χώρας υποδοχής είναι επωφελής. Μπορεί επίσης να επιτρέπεται η είσοδος σε καλλιτέχνες που ασκούν σημαντική ανεξάρτητη δραστηριότητα.
5. Κατά την άποψη του Συμβουλίου, δεν πρέπει να επιτρέπεται στους υπηκόους τρίτων χωρών να εισέρχονται σε κράτος μέλος προκειμένου να ασκήσουν ανεξάρτητη επαγγελματική δραστηριότητα, εφόσον αυτή η δραστηριότητα δεν συνεπάγεται κανένα οικονομικό όφελος γι' αυτό το κράτος ή τις περιοχές του.
6. Το Συμβούλιο θεωρεί απαραίτητο να διασφαλισθεί ότι τα πρόσωπα τα οποία επιδιώκουν την άσκηση εξαρτημένης επαγγελματικής δραστηριότητας δεν θα λαμβάνουν άδεια εισόδου ως ανεξάρτητοι επαγγελματίες.
7. Το Συμβούλιο θεωρεί επίσης απαραίτητο να αποφευχθεί η εγκατάσταση σε ένα κράτος μέλος προσώπων, τα οποία αναλαμβάνουν την άσκηση ανεξάρτητης επαγγελματικής δραστηριότητας χωρίς να είναι ικανά προς τούτο ή/και χωρίς να διαθέτουν τα απαραίτητα οικονομικά μέσα, καθώς και να αποφευχθεί η ανάληψη, από τα πρόσωπα αυτά, εξαρτημένης επαγγελματικής δραστηριότητας.
8. Το Συμβούλιο συμφωνεί να μην ρυθμίσει με αυτό το ψήφισμα το θέμα των υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι διαμένουν νομίμως και διαρκώς στο έδαφος ενός κράτους μέλους χωρίς να έχουν δικαίωμα εισδοχής ή διαμονής σε ένα άλλο κράτος μέλος. Συμφωνεί να εξετάσει αργότερα το θέμα αυτό.
9. Κατ' ακολουθίαν, το Συμβούλιο συμφωνεί ότι, όσον αφορά την εσωτερική πολιτική των κρατών μελών σχετικά με τους υπηκόους τρίτων χωρών, οι οποίοι επιδιώκουν να εισέλθουν ή να λάβουν άδεια παραμονής στην επικράτειά τους για την άσκηση ανεξάρτητης επαγγελματικής δραστηριότητας, θα πρέπει να ισχύσουν οι κατωτέρω αναφερόμενες γενικές αρχές. Το Συμβούλιο συμφωνεί ότι δεν θα πρέπει να προβλεφθούν χαλαρότερες αρχές στην οικεία εθνική νομοθεσία. Συμφωνεί να λαμβάνει υπόψη τις αρχές αυτές σε οποιαδήποτε πρόταση για την αναθεώρηση εθνικών νομοθετικών διατάξεων. Τα κράτη μέλη θα επιδιώξουν επίσης να προσαρμόσουν τις νομοθεσίες τους προς τις εν λόγω αρχές μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1996. Οι αρχές αυτές δεν είναι νομικά δεμυτικές για τα κράτη μέλη, ούτε μπορεί να επιδιωχθεί δικαστικά η εφαρμογή τους από μεμονωμένα άτομα.
10. Το Συμβούλιο συμφωνεί ότι η πρακτική εφαρμογή και η ανάγκη τροποποιήσεων του παρόντος ψηφίσματος θα εξετάζονται τακτικά.
11. Περαιτέρω το Συμβούλιο επιβεβαιώνει ότι η εφαρμογή αυτών των αρχών δεν αντιτίθεται στην εφαρμογή των επιμέρους διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν τη δημόσια τάξη, τη δημόσια υγεία και την εθνική ασφάλεια.

Β. Πρόσωπα επί των οποίων δεν εφαρμόζεται το ψήφισμα

Οι γενικές αρχές για την εναρμόνιση δεν ισχύουν για:

- τα πρόσωπα τα οποία, δυνάμει του κοινοτικού δικαίου, απολαύουν του δικαιώματος ελεύθερας κυκλοφορίας, δηλαδή τους υπηκόους των κρατών μελών, τους υπηκόους των κρατών ΕΖΕΣ που είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και τα μέλη των οικογενειών τους,
- τους υπηκόους τρίτων χωρών των οποίων η εισόδος έχει επιτραπεί για λόγους επανένωσης οικογενειών, με σκοπό να συγκατοικήσουν με υπηκόους ενός κράτους μέλους ή τρίτης χώρας, οι οποίοι διαμένουν στο εν λόγω κράτος μέλος,
- τους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι, για την εισόδο τους προκειμένου να ασκήσουν επαγγελματική δραστηριότητα, απολαύουν δικαιωμάτων τα οποία απορρέουν από συμφωνίες με τρίτες χώρες και ρυθμίζονται από το κοινοτικό δίκαιο, καθώς επίσης και από τις διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες, όπως οι συμφωνίες, ΓΣΔΕ, GATS και ΟΟΣΑ,
- τους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι εισέρχονται σε κράτος μέλος προκειμένου να ασκήσουν μισθωτή επαγγελματική δραστηριότητα. Για τα πρόσωπα αυτά ισχύουν οι γενικές αρχές οι οποίες περιλαμβάνονται στο ψήφισμα για τον περιορισμό της εισδοχής υπηκόων τρίτων χωρών στα κράτη μέλη για την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας, το οποίο υιοθέτησε το Συμβούλιο στις 20 και 21 Ιουνίου 1994,
- τους υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι εισέρχονται στα κράτη μέλη λόγω σπουδών. Για τα πρόσωπα αυτά ισχύουν οι γενικές αρχές που θα ορισθούν στο ψήφισμα για την εισδοχή των υπηκόων τρίτων χωρών στα κράτη μέλη λόγω σπουδών.

Γ. Γενικές αρχές

Σημείο 1

1. Το ψήφισμα αυτό αφορά μόνο άτομα και δεν επηρεάζει τη σύσταση επιχειρήσεων.
2. Ως «ανεξάρτητη επαγγελματική δραστηριότητα» θεωρείται κάθε δραστηριότητα ασκούμενη ατομικά ή υπό τη νομική μορφή εταιρείας, κατά την έννοια του άρθρου 58 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, χωρίς εξάρτηση από εργοδότη στη μία ή στην άλλη περίπτωση.
3. Μόνο οι εταίροι με ενεργό συμμετοχή και των οποίων η παρουσία είναι απαραίτητη για την υλοποίηση του σκοπού και τη διοίκηση της εταιρείας μπορούν να λαμβάνουν άδεια εγκατάστασης στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής. Εάν οι εταίροι αυτοί δεν διαθέτουν την πλειοψηφία ή σημαντική μερίδα των μετοχών της εταιρείας ή επιχείρησης, τα κράτη μέλη μπορούν να επιφυλαχθούν της δυνατότητας να τους επιτρέψουν να εισέλθουν μόνο εάν είναι μισθωτοί και έχουν λάβει άδεια εργασίας.

Σημείο 2

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν την εισόδο υπηκόων τρίτων χωρών, οι οποίοι επιθυμούν να ασκήσουν ανεξάρτητη επαγγελματική δραστηριότητα, εφόσον αποδεικνύεται δεόντως ότι η δραστηριότητα αυτή είναι επωφελής κατά την έννοια του σημείου Α.4 ή αντιστοιχεί στη δραστηριότητα που αναφέρεται στην τελευταία πρόταση του σημείου Α.4 σύμφωνα με τις απαιτήσεις κάθε κράτους και εφόσον τηρούνται οι γενικές διατάξεις περί εισόδου και διαμονής στη χώρα.
2. Κατά τη διαδικασία παροχής αδειάς εισδοχής πρέπει να μην επιτρέπεται η εισδοχή, υπό το καθεστώς ανεξάρτητης επαγγελματικής δραστηριότητας, προσώπων τα οποία προφανέστατα επιδιώκουν την άσκηση μισθωτής εργασίας, ή των οποίων η εταιρική ή διευθυντική ιδιότητα ισοδυναμεί με κεκαλυμμένη μισθωτή δραστηριότητα. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής του σημείου 8.2, άπαξ και το πρόσωπο γίνει δεκτό, η άδεια άσκησης ανεξάρτητης επαγγελματικής δραστηριότητας δεν καλύπτει την αναζήτηση ή την αποδοχή απασχόλησης στην αγορά εργασίας.

Σημείο 3

1. Η αίτηση αδειάς απευθύνεται, κατά το εθνικό δίκαιο, στις αρμόδιες αρχές του κράτους υποδοχής μέσω της προξενικής ή διπλωματικής αντιπροσωπείας του κράτους αυτού, ή άλλων εθνικών αρμόδιων αρχών ορισμένων για το σκοπό αυτό στη χώρα καταγωγής ή προέλευσης του αιτούντος, προκειμένου να ασκήσει ανεξάρτητη επαγγελματική δραστηριότητα.
2. Η αίτηση εισδοχής πρέπει να συνοδεύεται από στοιχεία επιτρέποντα να ελεγχθεί κατά πόσον η σχεδιαζόμενη δραστηριότητα πληροί τις προϋποθέσεις που αναφέρθηκαν στο σημείο 2. Περαιτέρω, πρέπει να συνοδεύεται από έγγραφα που αποδεικνύουν ότι η δραστηριότητα θα ασκηθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία του επιμέρους κράτους.
3. Προκειμένου να κριθεί η πλήρωση των προϋποθέσεων του σημείου 2, θα μπορούσαν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, να απαιτηθούν, ενδεικτικά, τα εξής:
 - έγγραφα, περί του είδους, της έκτασης και της διάρκειας της επιδιωκόμενης δραστηριότητας,
 - έγγραφα περί των προβλεπόμενων αναγκών σε προσωπικό,
 - περιγραφή των χώρων ασκήσεως της δραστηριότητας, οι οποίοι και πρέπει να είναι κατάλληλοι προς τούτο,
 - δικαιολογητικά περί των διατιθεμένων για την επιδίωξη του οικείου σκοπού οικονομικών μέσων.
4. Προκειμένου να εκτιμηθεί η τήρηση της ισχύουσας νομοθεσίας μπορεί, παραδείγματος χάρι, να απαιτηθεί, πάντοτε σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο:
 - απόδειξη ότι ο ανεξάρτητα εργαζόμενος πληροί τις προϋποθέσεις του κράτους μέλους υποδοχής όσον αφορά τα επαγγελματικά προσόντα και την πρόβλεψη στο επάγγελμα,

- όταν πρόκειται περί εταιρείας, η συστατική πράξη, απόδειξη της δημοσίευσης και καταχώρησής της, καθώς και τα ονόματα των μελών του διοικητικού συμβουλίου και των διευθυντών, καθώς επίσης και των εταίρων με εξουσία αντιπροσώπευσης,
- απόδειξη, βάσει παραδείγματος χάρι αστυνομικών ή ανάλογων εγγράφων, της εντιμότητας του συγκεκριμένου προσώπου.

Σημείο 4

1. Η άδεια ασκήσεως ανεξάρτητης επαγγελματικής δραστηριότητας χορηγείται σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία περί αλλοδαπών και δη εγγράφως, παραδείγματος χάρι υπό μορφή σφραγίδας επί του διαβατηρίου ή άλλου εγγράφου. Η άδεια αυτή είναι προσωπική και δεν μεταβιβάζεται.
2. Είναι δυνατόν η αρχική άδεια να είναι χρονικά περιορισμένη. Εν συνεχεία δύναται, κατόπιν αιτήσεως, να παραταθεί επ' αόριστον ή/και να αποκτήσει απεριόριστη ισχύ, εφόσον εξακολουθούν να πληρούνται οι προϋποθέσεις παροχής της σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.

Σημείο 5

1. Εφόσον το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους το προβλέπει, κάθε αίτηση ανανέωσης συνοδεύεται από έγγραφα που αποδεικνύουν ότι ο ασκών ανεξάρτητη δραστηριότητα παρέχει τα εχέγγυα για την περαιτέρω νόμιμη άσκηση της δραστηριότητάς του.
2. Τουλάχιστον κατά την υποβολή κάθε αιτήσεως ανανέωσης που προαναφέρθηκε στην παράγραφο 2 του σημείου 4, είναι δυνατό να εξετάζεται αν η εν λόγω δραστηριότητα ασκείται πράγματι, κατά πόσον εξακολουθεί να ανταποκρίνεται σ' εκείνη για την οποία χορηγήθηκε η άδεια, κατά πόσον ο ενδιαφερόμενος καλύπτει τις βιοτικές ανάγκες του με τα εισοδήματα που αποφέρει αυτή η δραστηριότητά και κατά πόσον αυτή εξακολουθεί να πληροί της προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του σημείου 2.
3. Στη συνέχεια, και σε περίπτωση που τα κράτη μέλη προβούν σε νέους ελέγχους, αυτοί θα μπορούσαν καταρχήν να είναι περιορισμένης εκτάσεως.

Σημείο 6

1. Τα κράτη μέλη δύνανται, υπό τους όρους που προβλέπει η εθνική τους νομοθεσία, να δίνουν άδεια εισόδου σε υπηκόους τρίτων χωρών που επιθυμούν να παράσχουν υπηρεσία και να επιτρέπουν τις σχετικές προς τούτο εργασίες.
2. Ως «παρέχων υπηρεσία» νοείται ο εγκατεστημένος στο εξωτερικό ανεξάρτητος εργαζόμενος, του οποίου οι

υπηρεσίες έχουν ζητηθεί από πρόσωπο που διαμένει σε κράτος μέλος, προκειμένου να εκτελέσει, έναντι αμοιβής, εντολή επακριβώς καθορισμένη και χρονικά περιορισμένη.

Σημείο 7

Πρόσωπα διαμένοντα ήδη στο έδαφος κράτους μέλους, ως σπουδαστές, μαθητευόμενοι, εποχικοί εργαζόμενοι, παρέχοντες υπηρεσίες ή εργαζόμενοι με σύμβαση ή δι' άλλους λόγους δεν επιτρέπεται, κατά γενικό κανόνα, να παρατείνουν τη διαμονή τους, προκειμένου να εγκατασταθούν ως ανεξάρτητοι εργαζόμενοι. Τα πρόσωπα αυτά οφείλουν να εγκαταλείψουν τη χώρα εφόσον πάψει να υφίσταται ο λόγος εισόδου.

Σημείο 8

1. Πρέπει, καταρχήν, να λαμβάνεται μέριμνα ώστε τα πρόσωπα τα οποία έγιναν δεκτά προκειμένου να ασκήσουν ανεξάρτητη επαγγελματική δραστηριότητα να μην καθίστανται αργότερα μισθωτοί.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν στους ανεξάρτητους εργαζομένους, που έχουν αποκτήσει δικαίωμα μακροχρόνιας/μόνιμης διαμονής, να αναζητήσουν, εφόσον είναι σκόπιμο, άδεια εργασίας με σκοπό την ανάληψη μισθωτής εργασίας.

Σημείο 9

Επιτρέπεται καταρχήν η μεταγενεστέρα εισδοχή του/της συζύγου του ασκούντος ανεξάρτητη επαγγελματική δραστηριότητα και των άγαμων τεκνών του, η ηλικία των οποίων δεν υπερβαίνει ένα όριο που ποικίλλει, ανάλογα με το εκάστοτε κράτος μέλος, μεταξύ 16 και 18 ετών, σύμφωνα με τους όρους που διατυπώνονται στο ψήφισμα για την οικογενειακή επανένωση, το οποίο υιοθέτησαν, την 1η Ιουνίου 1993, οι υπεύθυνοι για τη μετανάστευση υπουργοί της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Σημείο 10

1. Οι διατάξεις του παρόντος ψηφίσματος δεν θίγουν τις ρυθμίσεις των κρατών μελών, δυνάμει των οποίων δεν παρέχεται άδεια εισόδου δι' λόγους δημοσίας ασφάλειας και δημοσίας τάξεως.
2. Οι διατάξεις του παρόντος ψηφίσματος δεν θίγουν τις εν γένει επαγγελματικές διατάξεις των κρατών μελών, καθώς και εκείνες που αφορούν την αμοιβαία αναγνώριση των τίτλων επαγγελματικών προσόντων.

Σημείο 11

Κανένα σημείο του παρόντος ψηφίσματος δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να χορηγούν, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, άδεια εισδοχής σε υπηκόους τρίτων χωρών οι οποίοι προβαίνουν σε πολύ σημαντικές επενδύσεις στο εμπόριο και στη βιομηχανία τους, εφόσον ισχυροί οικονομικοί λόγοι δικαιολογούν την εξαίρεση από τις αρχές εκείνες του παρόντος ψηφίσματος οι οποίες περιορίζουν τις επιχειρηματικές δραστηριότητες που μπορεί να ασκήσει υπηκόος τρίτης χώρας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι.3

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Νοεμβρίου 1994

σχετικά με την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για λόγους σπουδών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο Κ.1,

ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ:

Α. Γενικά

1. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει ότι, στην έκθεση των υπουργών των αρμόδιων για θέματα μετανάστευσης και ασύλου που εγκρίθηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο στο Μάαστριχτ το Δεκέμβριο του 1991, δόθηκε προτεραιότητα στην εναρμόνιση των κανόνων για την εισδοχή φοιτητών από τρίτες χώρες. Στο πρόγραμμα εργασιών του 1994 στον τομέα «Δικαιοσύνη και Εσωτερικές Υποθέσεις» που ενέκρινε το Συμβούλιο στη σύνοδο της 29ης και 30ής Νοεμβρίου 1993 στις Βρυξέλλες δόθηκε επίσης προτεραιότητα στην ολοκλήρωση των εργασιών στον τομέα της εισδοχής των φοιτητών.
2. Το Συμβούλιο επιβεβαιώνει ότι η διεθνής ανταλλαγή φοιτητών και επιστημόνων είναι επιθυμητή. Γνωρίζει ότι οι σπουδές και η ανταλλαγή επιστημόνων επηρεάζουν θετικά τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών και των κρατών καταγωγής.
3. Το Συμβούλιο συμφωνεί ότι οι φοιτητές θα πρέπει καταρχήν μετά την περάτωση των σπουδών τους να επιστρέφουν στις πατρίδες τους, προκειμένου οι γνώσεις που απέκτησαν να μπορούν να τεθούν στη διάθεση των πατρίδων τους.
4. Κατά την άποψη του Συμβουλίου, είναι σημαντικό να διασφαλισθεί ότι η για περιορισμένο διάστημα εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών για σπουδές στα κράτη μέλη, δεν πρέπει καταρχήν να καταλήγει σε μόνιμη μετανάστευση. Ομοίως, το Συμβούλιο θεωρεί απαραίτητο να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα, ώστε να αποφεύγεται να γίνονται δεκτά ως φοιτητές πρόσωπα που στην πραγματικότητα επιδιώκουν κυρίως την εξεύρεση εργασίας.
5. Το Συμβούλιο συμφωνεί να μην ρυθμίσει με το παρόν ψήφισμα το θέμα των υπηκόων τρίτων χωρών που διαμένουν μεν νομίμως και διαρκώς στην επικράτεια ενός κράτους μέλους, αλλά δεν έχουν δικαίωμα εισδοχής και διαμονής σε άλλο κράτος μέλος.

Αυτό δεν προδικάζει τη θέση των υπηκόων τρίτων χωρών που καλύπτονται ήδη ή πρόκειται, ενδεχομένως, να καλυφθούν από διμερείς συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών όσον αφορά τη συνεργασία μεταξύ ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

6. Το Συμβούλιο συμφωνεί ότι οι εθνικές πολιτικές των κρατών μελών όσον αφορά την εισδοχή υπηκόων τρίτων χωρών για λόγους σπουδών θα πρέπει να τηρούν τις παρακάτω βασικές αρχές, οι οποίες δεν μπορούν να καθίστανται ελαστικότερες διά της εθνικής νομοθεσίας των κρατών μελών.

Το Συμβούλιο συμφωνεί ότι οι αρχές αυτές πρέπει να λαμβάνονται υπόψη σε όλες τις προτάσεις για τροποποίηση των σχετικών εθνικών νομοθεσιών.

Τα κράτη μέλη θα καταβάλουν προσπάθεια ώστε η εθνική νομοθεσία να συμμορφωθεί προς τις αρχές αυτές μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1996. Οι αρχές αυτές δεν είναι νομικά δεσμευτικές για τα κράτη μέλη, οι δε ιδιώτες δεν μπορούν να προσφύγουν ενώπιον δικαστηρίου για την πραγμάτωσή τους.

7. Το Συμβούλιο συμφωνεί ότι θα πρέπει να γίνεται τακτική αναθεώρηση της μεταφοράς του ψηφίσματος αυτού και της τυχόν ανάγκης τροποποίησής του.
8. Τα κράτη μέλη θα διευκολύνουν την εισδοχή και διανομή φοιτητών από τρίτες χώρες στα πλαίσια ειδικών προγραμμάτων συνεργασίας, χρηματοδοτούμενα σε εθνικό ή κοινοτικό επίπεδο.
9. Η εφαρμογή των προαναφερθεισών αρχών δεν παρεμποδίζει την εφαρμογή των εθνικών διατάξεων δημόσιας τάξης, υγείας ή ασφάλειας.

B. Πρόσωπα που εξαιρούνται από την εφαρμογή του παρόντος ψηφίσματος

Οι αρχές εναρμόνισης δεν εφαρμόζονται:

- στα πρόσωπα που απολαύουν του δικαιώματος ελεύθερης κυκλοφορίας βάσει του κοινοτικού δικαίου, δηλαδή τους υπηκόους κρατών μελών, τους υπηκόους κρατών ΕΖΕΣ τα οποία είναι συμβαλλόμενα μέρη της συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο και τα μέλη των οικογενειών τους,

— στους υπήκοους τρίτων χωρών που έχουν γίνει δεκτοί στα πλαίσια της επανένωσης οικογενειών με υπήκοους κράτους μέλους ή τρίτων χωρών που διαμένουν στο εν λόγω κράτος μέλος.

Γ. Αρχές που θα διέπουν τις πολιτικές των κρατών μελών

1. Γενικά κριτήρια

Φοιτητής κατά την έννοια των αρχών αυτών είναι ο υπήκοος τρίτης χώρας που έχει γίνει δεκτός από κρατικό ή αναγνωρισμένο από το κράτος τριτοβάθμιο εκπαιδευτικό ή ανάλογο ίδρυμα σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό:

- να αρχίσει σπουδές,
- την εκπόνηση διδακτορικής διατριβής, ή
- στο πλαίσιο της κατάρτισης ή της επιμόρφωσης για την άσκηση επιστημονικής δραστηριότητας μετά την ολοκλήρωση τριτοβάθμιων σπουδών, εφόσον η απόκτηση εισοδήματος δεν αποτελεί τον πρωταρχικό σκοπό.

Σημειώνεται ότι στο παρόν ψήφισμα δεν εμπίπτουν οι μαθητές σχολείων και οι μαθητευόμενοι.

Για τους σκοπούς του ψηφίσματος αυτού, οι συμμετέχοντες σε μαθήματα προετοιμασίας συγκεκριμένου πανεπιστημιακού μαθήματος (παραδείγματος χάρη, σε μαθήματα γλώσσας) θεωρούνται επίσης ως φοιτητές.

2. Απαιτήσεις εισδοχής

Οι υπήκοοι τρίτης χώρας που ζητούν να γίνουν δεκτοί ως σπουδαστές θα πρέπει να αποδείξουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους ότι:

- πληρούν όλες τις απαιτούμενες από όλους τους αλλοδαπούς προϋποθέσεις όσον αφορά την είσοδο και την παραμονή στο έδαφος του κράτους μέλους,
- έχουν γίνει ρητά δεκτοί σε κρατικό ή αναγνωρισμένο από το κράτος τριτοβάθμιο εκπαιδευτικό ίδρυμα ή ανάλογο ίδρυμα κατάλληλο για την παρακολούθηση σπουδών ως κυρία απασχόληση και, εφόσον τούτο απαιτείται από την εθνική νομοθεσία, ότι η εισδοχή τους στο εν λόγω ίδρυμα πληροί τους όρους που έχουν θεσπίσει οι αρμόδιες για θέματα μετανάστευσης αρχές.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να απαιτήσουν απόδειξη της συνέχειας μεταξύ των προηγούμενων σπουδών και των σπουδών που θα αναληφθούν στη χώρα υποδοχής,

- διαθέτουν τους απαραίτητους οικονομικούς πόρους για την αντιμετώπιση των ατομικών εξόδων σπουδών και παραμονής, ώστε κατά τη διάρκεια της

παραμονής τους να μην χρειαστεί να ζητήσουν κοινωνική αρωγή από το κράτος μέλος υποδοχής, και η απόκτηση εισοδήματος δεν αποτελεί τον πρωταρχικό σκοπό,

- εφόσον απαιτείται από την εθνική νομοθεσία, διαθέτουν υγειονομική κάλυψη για όλους τους κινδύνους στο κράτος μέλος υποδοχής.

Τα κράτη μέλη μπορούν, εξάλλου, να ζητούν από το φοιτητή να αποδείξει στις αρχές μετανάστευσης ότι θα επιστρέψει στη χώρα του μετά την ολοκλήρωση των σπουδών του.

Το κράτος μέλος μπορεί να επιτρέπει την είσοδο σε πρόσωπα τα οποία ενδιαφέρονται να ετοιμάσουν την αίτησή τους για σπουδές στο συγκεκριμένο κράτος ή τα οποία μπορούν να επιδείξουν ένα πραγματικό και ρεαλιστικό πρόγραμμα σπουδών. Μπορεί να επιτρέπεται στον ενδιαφερόμενο να ανανεώνει την άδεια διαμονής χωρίς να χρειάζεται να εγκαταλείπει τη χώρα.

Με βάση το παρόν ψήφισμα, οι υπήκοοι τρίτων χωρών που έχουν εισέλθει στα κράτη μέλη με σκοπό να εργασθούν ως μισθωτοί ή ως αυτοαπασχολούμενοι, καταρχήν δεν επιτρέπεται να αρχίσουν σπουδές ως κύρια δραστηριότητα.

3. Δικαίωμα παραμονής

Η διάρκεια παραμονής περιορίζεται στη διάρκεια των σπουδών.

Η διάρκεια των σπουδών αντιστοιχεί προς την εύλογη διάρκεια σπουδών για τον επιλεγέντα προσανατολισμό. Το δικαίωμα παραμονής παύει μετά την ολοκλήρωση ή διακοπή των σπουδών. Τυχόν αλλαγή στον προσανατολισμό σπουδών συνιστά αλλαγή του σκοπού παραμονής που αντιβαίνει, κατά κανόνα, στην εκ νέου χορήγηση ή παράταση μιας άδειας παραμονής, εάν δεν γίνει κατά την αρχική φάση των σπουδών.

Το δικαίωμα παραμονής αποδεικνύεται με σφραγίδα στο διαβατήριο ή με ειδική ονομαστική ταυτότητα.

Αν οι σπουδές υπερβαίνουν το έτος, η άδεια παραμονής μπορεί καταρχήν να περιορίζεται σε ένα έτος, οπότε η άδεια παραμονής μπορεί να ανανεώνεται ετησίως. Για την παράταση της άδειας ο φοιτητής θα πρέπει να αποδεικνύει ότι εξακολουθεί να πληροί τις προϋποθέσεις για την αρχική της χορήγηση και ότι έχει υποστεί με επιτυχία τις εξετάσεις που προβλέπει το ίδρυμα στο οποίο πραγματοποιεί τις σπουδές του.

Μετά την ολοκλήρωση ή τη διακοπή των σπουδών τους, οι υπήκοοι τρίτων χωρών πρέπει καταρχήν να

εγκαταλείπουν το κράτος μέλος και να ζητούν νέα άδεια εισόδου εφόσον επιθυμούν να επανέλθουν.

4. *Άδεια εργασίας*

Καταρχήν δεν επιτρέπεται σε υπηκόους τρίτης χώρας που σπουδάζουν στο έδαφος κράτους μέλους να ασκούν κερδοσκοπικές δραστηριότητες είτε ως αυτοαπασχολούμενοι είτε ως μισθωτοί. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν δραστηριότητες με χαρακτήρα παρέργου ή μικρής διάρκειας. Οι δραστηριότητες αυτές δεν πρέπει να παρεμποδίζουν τη συνέχιση των σπουδών. Δεν πρέπει επίσης, καταρχήν, να αποτελούν ουσιώδη πηγή πόρων για τη διαβίωση του φοιτητή.

5. *Εισδοχή μελών της οικογένειας*

Όσον αφορά την ενδεχόμενη εισδοχή μελών της οικογένειας και την ανάληψη εργασίας ή σπουδών εκ μέρους του/της συζύγου, εφαρμόζονται οι εθνικές διατάξεις.

Με την ολοκλήρωση των σπουδών του υπηκόου τρίτης χώρας ζητείται επίσης και από τον/τη σύζυγό του και τα παιδιά του, τα οποία είχαν λάβει άδεια παραμονής να εγκαταλείψουν το έδαφος του κράτους μέλους εάν δεν έχουν άδεια για περαιτέρω παραμονή.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1.4

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιουνίου 1995

για τις στοιχειώδεις εγγυήσεις των διαδικασιών εξέτασης αιτήσεων ασύλου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο Κ.1,

Αποφασισμένο σύμφωνα με τις κοινές ανθρωπιστικές παραδόσεις των κρατών μελών, να εγγυηθεί στους πρόσφυγες τη δέουσα προστασία, σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951, όπως τροποποιήθηκε από το πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967 περί του καθεστώτος των προσφύγων,

Υπενθυμίζοντας τις δεσμεύσεις των κρατών μελών, δυνάμει της ευρωπαϊκής σύμβασης για τη διασφάλιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών της 4ης Νοεμβρίου 1950,

Έχοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη, σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία, μπορούν να επιτρέπουν σε εξαιρετικές περιπτώσεις τη διανομή σε αλλοδαπούς όταν συντρέχουν επιτακτικοί λόγοι οι οποίοι δεν εμπίπτουν στη σύμβαση της Γενεύης του 1951,

Σε επίρωση της βούλησης των κρατών μελών να εφαρμόσουν τη σύμβαση του Δουβλίνου της 15ης Ιουνίου 1990 «για τον καθορισμό του κράτους που είναι αρμόδιο για την εξέταση αίτησης ασύλου υποβληθείσας σε κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων»,

Πεισμένο ότι προς τούτο η εξέταση των αιτήσεων ασύλου σε όλα τα κράτη μέλη πρέπει να γίνεται με ισοδύναμες διαδικασίες και να λαμβάνονται υπόψη τα συμπεράσματα της εκτελεστικής επιτροπής της Υπάτης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες και η σύσταση αριθ. R(81) 16 της επιτροπής υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης,

ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ:

I. Οι εγγυήσεις που προβλέπει το παρόν ψήφισμα εφαρμόζονται κατά την εξέταση των αιτήσεων ασύλου, κατά την έννοια του άρθρου 3 της σύμβασης του Δουβλίνου, εκτός από τη διαδικασία καθορισμού του κράτους μέλους που είναι αρμόδιο σύμφωνα με την λόγω σύμβαση. Οι ειδικές εγγυήσεις που πρέπει να εφαρμοστούν για τις διαδικασίες αυτές θα διευκρινισθούν από την εκτελεστική επιτροπή που προβλέπει η σύμβαση του Λουβλίνου.

II. Γενικές αρχές μιας δίκαιης και αποτελεσματικής διαδικασίας εξέτασης αιτήσεων ασύλου

1. Οι διαδικασίες εξέτασης των αιτήσεων ασύλου εφαρμόζονται τηρουμένης πλήρως της σύμβασης της Γενεύης του 1951 και του πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης του 1967 περί του καθεστώτος των προσφύγων, καθώς και των λοιπών υποχρεώσεων που απορρέουν από το δημόσιο διεθνές δίκαιο και αφορούν πρόσφυγες και ανθρώπινα δικαιώματα. Ειδικότερα τηρούνται πλήρως κατά τις εν λόγω διαδικασίες το άρθρο 1 της σύμβασης του 1951, το οποίο αφορά τον ορισμό της έννοιας «πρόσφυγας», το άρθρο 33 που αφορά την αρχή της «μη επαναπροώθησης» και το άρθρο 35 που αφορά τη συνεργασία με τις υπηρεσίες της Υπάτης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, προς διευκόλυνσή της στο έργο της εποπτείας της εφαρμογής της σύμβασης.

2. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η αποτελεσματική τήρηση της αρχής της «μη επαναπροώθησης», δεν εφαρμόζεται κανένα μέτρο απομάκρυνσης εφόσον εκκρεμεί η απόφαση σχετικά με την αίτηση ασύλου.

III. Εγγυήσεις σχετικά με την εξέταση των αιτήσεων ασύλου

3. Οι κανόνες που διέπουν την πρόσβαση στη διαδικασία εξέτασης των αιτήσεων ασύλου, τα βασικά χαρακτηριστικά της εν λόγω διαδικασίας και οι αρμόδιες για την εξέταση των αιτήσεων ασύλου αρχές ορίζονται από την εθνική νομοθεσία των κρατών μελών.

4. Οι αιτήσεις ασύλου εξετάζονται από μια αρχή η οποία έχει πλήρη εξειδίκευση στα θέματα ασύλου και προσφύγων. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με πλήρη ανεξαρτησία, δηλαδή όλες οι αιτήσεις ασύλου εξετάζονται μεμονωμένα, αντικειμενικά και αμερόληπτα.

5. Κατά την εξέταση της αίτησης ασύλου, η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη και εξακριβώνει αυτεπαγγέλτως όλες τις σχετικές πληροφορίες και δίδει στον αιτούντα τη δυνατότητα να εκθέσει τις περιστάσεις, καθώς και τα αποδεικτικά

στοιχεία της περίπτωσης του. Ο αιτών εκθέτει όλα όσα γνωρίζει σχετικά και προσκομίζει όλα τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία.

Η αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα δεν προϋπόθετει απαραίτητως την υποβολή τυπικών αποδεικτικών στοιχείων.

6. Οι αρμόδιες για την εξέταση των αιτήσεων ασύλου αρχές έχουν πλήρη εξειδίκευση στα θέματα ασύλου και προσφύγων. Για το σκοπό αυτό:
 - διαθέτουν εξειδικευμένο προσωπικό με τις απαραίτητες γνώσεις και πείρα σε θέματα ασύλου και προσφύγων, το οποίο μπορεί να εκτιμήσει την ιδιαίτερη κατάσταση ενός αιτούντος άσυλο,
 - έχουν πρόσβαση σε ακριβείς και ενημερωμένες πληροφορίες προερχόμενες από διάφορες πηγές, ιδίως στοιχεία της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στη χώρα προέλευσης του αιτούντος άσυλο, αλλά και στις χώρες από τις οποίες διήλθε,
 - έχουν δικαίωμα να ζητήσουν, εάν παραστεί ανάγκη, γνωματεύσεις εμπειρογνομόνων για ειδικά θέματα, για παράδειγμα ιατρικής ή πολιτιστικής φύσεως.
 7. Οι αρμόδιες αρχές συνοριακού ελέγχου, καθώς και οι τοπικές αρχές στις οποίες υποβάλλονται αιτήσεις ασύλου, πρέπει να λαμβάνουν σαφείς και λεπτομερείς οδηγίες, ώστε οι αιτήσεις να αποστέλλονται με όλες τις υφιστάμενες πληροφορίες χωρίς καθυστέρηση προς την αρμόδια αρχή για εξέταση.
 8. Σε περίπτωση απορριπτικής απάντησης, πρέπει να προβλέπεται η δυνατότητα ενδίκων μέσων ενώπιον δικαστηρίου ή δευτεροβαθμίου οργάνου το οποίο αποφαινεται επί των ατομικών περιπτώσεων υπό συνθήκες πλήρους ανεξαρτησίας, κατά τα οριζόμενα στο σημείο 4.
 9. Τα κράτη μέλη μερμινούν ώστε οι αρμόδιες υπηρεσίες να διαθέτουν ικανό προσωπικό και μέσα για να μπορούν να εκπληρώνουν τα καθήκοντά τους ταχέως και υπό τους καλύτερους δυνατούς όρους.
- IV. Δικαιώματα των αιτούντων άσυλο στα πλαίσια των διαδικασιών εξέτασης, προσφυγής και επανεξέτασης**
10. Ο αιτών άσυλο πρέπει να έχει πραγματικά τη δυνατότητα να υποβάλει όσο το δυνατόν ταχύτερα την αίτησή του.
 11. Οι δηλώσεις του αιτούντος άσυλο και τα λοιπά στοιχεία της αιτήσεώς του αποτελούν «διαίτερα ευαίσθητα» δεδομένα που χρήζουν προστασίας. Η εθνική νομοθεσία πρέπει να προβλέπει εν προκειμένω τις ενδεδειγμένες εγγυήσεις προστασίας των δεδομένων, ιδιαίτερα έναντι των αρχών της χώρας καταγωγής του αιτούντος άσυλο.
 12. Μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επί της αιτήσεως, ισχύει η γενική αρχή σύμφωνα με την οποία ο αιτών άσυλο έχει δικαίωμα παραμονής στο έδαφος του κράτους στο οποίο υπέβαλε την αίτησή του.
 13. Οι αιτούντες άσυλο ενημερώνονται σχετικά με την εφαρμοστέα διαδικασία και με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που έχουν διαρκούς της διαδικασίας, σε γλώσσα την οποία να μπορούν να κατανοήσουν. Συγκεκριμένα:
 - μπορούν, εάν παραστεί ανάγκη, να ζητήσουν τις υπηρεσίες διερμηνέα, ικανού να εκθέσει τα επιχειρήματά τους ενώπιον των αρμοδίων αρχών. Οι εν λόγω υπηρεσίες διερμηνείας αμείβονται από το δημόσιο, εφόσον οι διερμηνείς διορίζονται από την αρμόδια αρχή,
 - οι αιτούντες άσυλο μπορούν να συμβουλευτούν δικηγόρο, διορισμένο κατά τα ισχύοντα στο οικείο κράτος μέλος, ή άλλο σύμβουλο, ο οποίος τους επικουρεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας,
 - έχουν τη δυνατότητα σε κάθε φάση της διαδικασίας να έρχονται σε επαφή με τις υπηρεσίες της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR) ή με άλλες οργανώσεις αρωγής των προσφύγων εξουσιοδοτημένες να ενεργούν εξ ονόματος της Ύπατης Αρμοστείας σε κάθε κράτος μέλος, και αντιστρόφως.Πέραν τούτου, οι αιτούντες άσυλο δικαιούνται, βάσει των θεσπιζόμενων από τα κράτη μέλη, να έρχονται σε επαφή με άλλες οργανώσεις για τους πρόσφυγες.

Η δυνατότητα του αιτούντος να επικοινωνήσει με την Ύπατη Αρμοστεία και άλλες οργανώσεις αρωγής των προσφύγων δεν αναστέλλει απαραίτητως την εκτέλεση της απόφασης,

 - ο αντιπρόσωπος των υπηρεσιών της Ύπατης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ενημερώνεται σχετικά με την πορεία της διαδικασίας και τις αποφάσεις των αρμοδίων αρχών, καθώς, και να εκθέτει τις παρατηρήσεις του.

14. Προτού ληφθεί οριστική απόφαση επί της αιτήσεως, ο αιτών έχει τη δυνατότητα να συνομιλήσει ιδιαιτέρως με εξειδικευμένο υπάλληλο αρμόδιο βάσει της εθνικής νομοθεσίας.
15. Η απόφαση επί της αιτήσεως ασύλου ανακοινώνεται στον αιτούντα γραπτώς. Αν απορριφθεί η αίτηση, ο αιτών ενημερώνεται σχετικά με τους λόγους απόρριψης και με τη δυνατότητα επανεξέτασης της απόφασης. Ο αιτών, εφόσον προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο, δικαιούται να ενημερωθεί σε γλώσσα που κατανοεί σχετικά με το ουσιαστικό περιεχόμενο της απόφασης και με τη δυνατότητα να ασκήσει ένδικο μέσο.
16. Ο αιτών διαθέτει προθεσμία επαρκή για την άσκηση προσφυγής και προετοιμασία της επιχειρηματολογίας του, όταν ζητεί την επανεξέταση της απόφασης. Οι προθεσμίες αυτές ανακοινώνονται στον αιτούντα άσυλο εγκαίρως.
17. Μέχρις ότου εκδοθεί απόφαση επί του ενδίκου μέσου, ισχύει η βασική αρχή, σύμφωνα με την οποία ο αιτών άσυλο έχει δικαίωμα παραμονής στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους. Εάν η εθνική νομοθεσία κράτους μέλους προβλέπει σε ορισμένες περιπτώσεις εξαίρεση από αυτήν τη βασική αρχή, πρέπει να εξασφαλίζεται τουλάχιστον η δυνατότητα του αιτούντος άσυλο να ζητήσει από τα αναφερόμενα στο σημείο 8 όργανα (δικαστήριο ή ανεξάρτητο δευτεροβάθμιο όργανο) να του παρασχεθεί λόγω των ειδικών περιστάσεων της περιπτώσεώς του η δυνατότητα να ζητήσει άδεια προσωρινής παραμονής στο έδαφος του κράτους αυτού. Μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση σχετικά με την αίτηση, δεν επιχειρείται απομάκρυνση.

Προδήλως αβάσιμες αιτήσεις ασύλου

18. Σύμφωνα με το ψήφισμα των αρμόδιων για θέματα μετανάστευσης υπουργών, που εγκρίθηκε κατά τη σύνοδό τους στις 30 Νοεμβρίου και την 1η Δεκεμβρίου 1992, οι προδήλως αβάσιμες αιτήσεις ασύλου εξετάζονται σύμφωνα με τις επιταγές του ψηφίσματος. Οι εγγυήσεις του παρόντος κειμένου εφαρμόζονται, τηρουμένων των αρχών που θεσπίστηκαν με το ψήφισμα εκείνο.
19. Τα κράτη μέλη μπορούν, κατά παρέκκλιση από την αρχή του σημείου 8, να αποκλείουν τη δυνατότητα άσκησης ενδίκου μέσου κατ' απορριπτικής αποφάσεως, εάν αντ' αυτής της διαδικασίας η απόφαση επικυρωθεί από ανεξάρτητο όργανο, διάφορο του οργάνου το οποίο εξέτασε την αίτηση ασύλου.
20. Τα κράτη μέλη διαπιστώνουν ότι δεν θα πρέπει να υπάρχει νομικός ή πραγματικός λόγος,

τηρουμένης της σύμβασης της Γενεύης του 1951, για να αναγνωρισθεί το καθεστώς του πρόσφυγα σε υπήκοο άλλου κράτους μέλους που υποβάλλει αίτηση ασύλου.

Σ' αυτή τη βάση, για την αίτηση ασύλου που υποβάλλει υπήκοος άλλου κράτους μέλους τηρείται ταχύρρυθμη ή απλοποιημένη διαδικασία, σύμφωνα με τους κανόνες και τις επικρατούσες σε κάθε κράτος μέλος συνήθειες· άλλωστε, διευκρινίζεται ότι τα κράτη μέλη εξακολουθούν να υποχρεούνται —όπως προβλέπει η σύμβαση της Γενεύης στην οποία αναφέρεται η συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση— να προβούν σε επιμέρους εξέταση κάθε αίτησης ασύλου.

21. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν, σε περιορισμένες περιπτώσεις που ορίζει το εθνικό δίκαιο, παρέκκλιση από την αρχή του σημείου 17, όταν, σύμφωνα με αντικειμενικά κριτήρια τα οποία δεν συνδέονται με τη συγκεκριμένη αίτηση, μία αίτηση είναι προδήλως αβάσιμη κατά την έννοια των σημείων 9 και 10 του ψηφίσματος που εγκρίθηκε από τους αρμόδιους για θέματα μετανάστευσης υπουργούς κατά τη σύνοδό τους της 30ής Νοεμβρίου και 1ης Δεκεμβρίου 1992. Εντούτοις, θα πρέπει τουλάχιστον να διασφαλιστεί ότι η σχετική με την αίτηση απόφαση έχει ληφθεί σε υψηλό επίπεδο και ότι η ορθότητα της απόφασης εξασφαλίζεται δυνάμει πρόσθετων επαρκών μέτρων (παραδείγματος χάρι, η ίδια εκτίμηση, πριν από την εκτέλεση της απόφασης, από άλλη αρχή, κεντρικού χαρακτήρα και διαθέτουσα τις απαραίτητες γνώσεις και πείρα στον τομέα του ασύλου και των προσφύγων).
22. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν εξαιρέσεις από την αρχή του σημείου 17 για αιτήσεις ασύλου, εφόσον, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, έχει εφαρμογή η έννοια της τρίτης χώρας υποδοχής, όπως ορίζεται στο από 30ής Νοεμβρίου και 1ης Δεκεμβρίου 1992 ψήφισμα των αρμόδιων για θέματα μετανάστευσης υπουργών. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη δικαιούνται να προβλέψουν, επίσης ως εξαίρεση από την αρχή του σημείου 15, ότι η απορριπτική απόφαση, η αιτιολογία της και τα δικαιώματα του αιτούντος ανακοινώνονται προφορικά αντί γραπτώς στον αιτούντα. Αν όμως το απαιτήσει, η απόφαση του ανακοινώνεται και γραπτώς. Οι αρχές της τρίτης χώρας ενημερώνονται, εφόσον απαιτείται, για το γεγονός ότι η αίτηση ασύλου δεν εξετάστηκε κατ' ουσίαν.
23. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν διοικητικά μέτρα, ώστε ο αιτών άσυλο να έχει τη δυνατότητα υποβολής αιτήσεως ασύλου στα σύνορα.

Αιτήσεις ασύλου στα σύνορα

24. Τα κράτη μέλη δικαιούνται, εφόσον προβλέπεται στο εθνικό δίκαιο, να ακολουθήσουν ειδική διαδικασία εξέτασης, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν η αίτηση ασύλου είναι προδήλως αβάσιμη, πριν αποφασισθεί η είσοδος του αιτούντος. Κατά τη διάρκεια αυτής της διαδικασίας δεν επιχειρείται απομάκρυνση.

Εάν η αίτηση είναι προδήλως αβάσιμη, η είσοδος στον αιτούντα άσυλο μπορεί να απαγορευθεί. Το εθνικό δίκαιο κράτους μέλους μπορεί να προβλέπει για τις περιπτώσεις αυτές εξαίρεση από τη γενική αρχή του ανασταλτικού αποτελέσματος του ενδίκου μέσου (αρχή του σημείου 17). Ωστόσο, πρέπει να εξασφαλισθεί τουλάχιστον ότι η απόφαση για την άρνηση της εισόδου λαμβάνεται από υπουργείο ή άλλη ανάλογη κεντρική αρχή και ότι επαρκή συμπληρωματικά μέτρα διασφάλισης (λόγου χάρι η προηγούμενη εξέταση από άλλη κεντρική αρχή) εγγυώνται την ορθότητα της απόφασης. Οι εν λόγω αρχές διαθέτουν την απαραίτητη γνώση και πείρα επί των θεμάτων ασύλου.

25. Πέραν τούτου, τα κράτη μέλη μπορούν, εφόσον στο εθνικό δίκαιο τυγχάνει εφαρμογής η έννοια των τρίτων χωρών υποδοχής κατά την έννοια του από 30ης Νοεμβρίου και 1ης Δεκεμβρίου 1992 ψηφίσματος των αρμόδιων για θέματα μετανάστευσης υπουργών, να προβλέπουν εξαιρέσεις από τις αρχές των σημείων 7 και 17. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης, κατά παρέκκλιση από το σημείο 15, να προβλέπουν ότι η απορριπτική απόφαση, η αιτιολογία της και τα δικαιώματα του αιτούντος του γνωστοποιούνται προφορικώς αντί γραπτώς. Η απόφαση μπορεί να επιβεβαιώνεται γραπτώς, αν το απαιτήσει ο αιτών.

Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην πρώτη φράση της παραγράφου 25, η διαδικασία μπορεί να διεξάγεται προτού ληφθεί η απόφαση για την είσοδο. Στην περίπτωση αυτή, η είσοδος μπορεί να απαγορευθεί.

V. Πρόσθετες εγγυήσεις για ασυνόδευτους ανηλίκους και γυναίκες

Ανήλικοι που δεν συνοδεύονται από ενήλικες

26. Θα πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα ώστε οι ανήλικοι άνευ συνοδείας οι οποίοι ζητούν άσυλο να εκπροσωπούνται από ένα φορέα ή από ένα προς τούτο οριζόμενο ενήλικα, εφόσον δεν έχουν την ικανότητα να παριστανται ενώπιον

δικαστηρίου σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Κατά την προσωπική συζήτηση, οι ασυνόδευτοι ανήλικοι μπορούν να επικουρούνται από τους προαναφερόμενους ενήλικες ή αντιπρόσωπους του ως άνω φορέα, οι οποίοι και μερμινούν για τα συμφέροντα του ανηλίκου.

27. Κατά την εξέταση της αίτησης ασύλου μη συνοδευόμενο ανηλίκου λαμβάνονται υπόψη η πνευματική ανάπτυξη και η ωριμότητά του.

Γυναίκες

28. Τα κράτη μέλη μερμινούν ώστε να μετέχουν, στη διαδικασία ασύλου, εάν παραστεί ανάγκη, ειδικευμένες γυναίκες υπάλληλοι και γυναίκες διερμηνείς, ιδίως όταν οι αιτούσες άσυλο λόγω των εμπειριών τους ή για λόγους πολιτιστικούς δυσκολεύονται να εκθέσουν τους λόγους της αιτήσεώς τους.

VI. Διαμονή εφόσον πληρούνται τα κριτήρια της ιδιότητας του πρόσφυγα

29. Το κράτος μέλος το οποίο, με την επιφύλαξη των διατάξεων που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο σχετικά με την εφαρμογή της έννοιας της τρίτης χώρας υποδοχής, εξετάζει την αίτηση ασύλου, οφείλει να αναγνωρίζει στον αιτούντα ο οποίος πληροί τα κριτήρια του άρθρου 1 της σύμβασης της Γενεύης την ιδιότητα του πρόσφυγα. Τα κράτη μέλη δικαιούνται, βάσει του εθνικού τους δικαίου, να μην κάνουν πλήρη χρήση των ρητρών εξαίρεσης της σύμβασης της Γενεύης.

Στον εν λόγω πρόσφυγα εξασφαλίζεται καταρχήν το δικαίωμα διαμονής στα ανωτέρω κράτη μέλη.

VII. Λοιπές περιπτώσεις

30. Το παρόν ψήφισμα δεν θίγει τις νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις των κρατών μελών όσον αφορά τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο σημείο 11 του ψηφίσματος που εξέδωσαν οι αρμόδιοι για θέματα μετανάστευσης υπουργοί κατά τη σύνοδό τους στις 30 Νοεμβρίου και 1η Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τις προδήλως αβάσιμες αιτήσεις ασύλου.

VIII. Συμπληρωματικά μέτρα

31. Τα κράτη μέλη θα λαμβάνουν υπόψη τις παρούσες αρχές κατά την εκπόνηση όλων των προτάσεων τροποποίησης της εθνικής νομοθεσίας. Επίσης, τα κράτη μέλη θα μερμινήσουν

ώστε να προσαρμόσουν την εθνική τους νομοθεσία στις παρούσες αρχές έως την 1η Ιανουαρίου 1996. Κατά διαστήματα θα ελέγχουν, σε συνεργασία με την Επιτροπή και σε συνεννόηση με την Υπάτη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες, τη λειτουργία των εν λόγω αρχών και θα κρίνουν εάν απαιτούνται πρόσθετα μέτρα.

IX. Ευνοϊκότερες ρυθμίσεις

32. Τα κράτη μέλη δικαιούνται να προβλέπουν στο εθνικό δίκαιο, ως προς τη δικονομική θέση του αιτούντος άσυλο, διατάξεις ευνοϊκότερες απ' ό,τι προβλέπουν οι κοινές στοιχειώδεις εγγυήσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ.1

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Νοεμβρίου 1994

σχετικά με την καθιέρωση ενός ενιαίου τύπου ταξιδιωτικού εγγράφου για την απομάκρυνση/
απέλαση υπηκόων τρίτων χωρών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Λαμβάνοντας υπόψη τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένω-
ση, και ιδίως το άρθρο Κ.1 παράγραφος 3 στοιχείο γ),

Δεδομένου ότι η καταπολέμηση της παράνομης διαμονής
και εργασίας υπηκόων τρίτων χωρών στο έδαφος των
κρατών μελών θεωρείται θέμα κοινού ενδιαφέροντος,

Σημειώνοντας ότι, στο πρόγραμμα εργασιών για το 1994, η
διαβούλευση και η συνεργασία για την εκτέλεση μέτρων
απομάκρυνσης θεωρείται ως δράση προτεραιότητας,

Αναγνωρίζοντας ότι πρόσφατο σεμινάριο γύρω από τα
μέτρα απομάκρυνσης έδειξε ότι τα περισσότερα κράτη
μέλη αντιμετωπίζουν δυσκολίες με την απομάκρυνση από

το έδαφός τους υπηκόων τρίτων χωρών που δεν έχουν
κανένα ταξιδιωτικό έγγραφο,

Επιθυμώντας να βελτιώσει την αποτελεσματικότητα των
μέτρων απομάκρυνσης,

ΣΥΝΙΣΤΑ τα εξής:

- από 1ης Ιανουαρίου 1995 το επισυναπτόμενο ενιαίο
ταξιδιωτικό έγγραφο που ισχύει για ένα μόνο ταξίδι θα
χρησιμοποιείται όπου δει από τα κράτη μέλη σε περι-
πτωση υπηκόων τρίτων χωρών που απελαύνονται από
το έδαφος της Ένωσης,
- το έγγραφο θα συντάσσεται στη γλώσσα του κράτους
μέλους που εκτελεί την εντολή απομάκρυνσης,
- το έγγραφο θα μεταφράζεται, εφόσον είναι απαραίτη-
το, στα γαλλικά και αγγλικά.

ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ

Αριθ. μητρώου:
N° d'enregistrement/Registration no.

Αριθ. εγγρ.
N° doc./Doc. no.

Ισχύει για μία απλή μετάβαση από:
Valable pour un seul voyage de/Valid for one journey from

προς:
à/to

Επώνυμο:
Nom/Name

Όνομα:
Prénom/Given name

Ημερομηνία γέννησης:
Date de naissance/Date of birth

Ύψος:
Taille/Height

Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά:
Signes particuliers/Distinguishing marks

Ιθαγένεια:
Nationalité/Nationality

Διεύθυνση κατοικίας στη χώρα καταγωγής (εφόσον είναι γνωστή)

Adresse dans le pays d'origine (si connue)/Address in home country (if known)

Εκδίδουσα αρχή:
Autorité de délivrance/Issuing authority

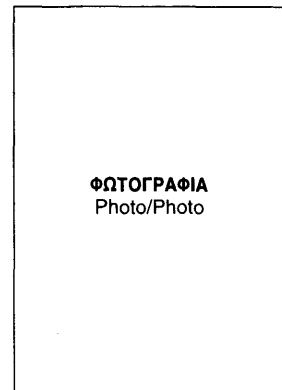
Τύπος σφραγίδας
Sceau/Cachet
Seal/Stamp

Τόπος έκδοσης:
Lieu de délivrance/Issued at

Ημερομηνία έκδοσης:
Date de délivrance/Issued on

Υπογραφή:
Signature/Signature

Παρατηρήσεις/Observations/Remarks:

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ.2

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 30ής Νοεμβρίου 1994****για ένα υπόδειγμα διμερούς συμφωνίας επανεισοχής μεταξύ κρατών μελών και τρίτης χώρας**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο Κ.1 παράγραφος 3,

Υπενθυμίζοντας ότι οι πολιτικές αυτές είναι θέματα κοινού ενδιαφέροντος κατά την έννοια της συνθήκης,

Αποφασισμένο να καταπολεμήσει την παράνομη μετανάστευση στα κράτη μέλη,

Σημειώνοντας ότι η θέσπιση των αρχών που θα πρέπει να διέπουν τις διμερείς και πολυμερείς συμφωνίες επανεισοχής προβλέπεται στο σχέδιο δράσης στον τομέα της Δικαιοσύνης και των Εσωτερικών Υποθέσεων το οποίο εγκρίθηκε από το Συμβούλιο και προσυπογράφηκε από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο το Δεκέμβριο του 1993,

Υπενθυμίζοντας ότι οι αρχές εγκρίθηκαν από το Συμβούλιο τον Μάιο του 1994 και ότι συμφωνήθηκε να καταρτιστεί υπόδειγμα συμφωνίας επανεισοχής βάσει των αρχών αυτών στη συνέχεια,

Εκτιμώντας ότι το υπόδειγμα συμφωνίας επανεισοχής πρέπει να χρησιμοποιηθεί με ελαστικότητα από τα κράτη μέλη και να προσαρμόζεται στις ιδιαίτερες ανάγκες των συμβαλλομένων,

ΣΥΝΙΣΤΑ τη χρησιμοποίηση, από 1ης Ιανουαρίου 1995, του συνημμένου υποδείγματος συμφωνίας από τα κράτη μέλη ως βάση κατά τις διαπραγματεύσεις με τις τρίτες χώρες για την υπογραφή συμφωνιών επανεισοχής.

Παράρτημα του παραρτήματος II.2

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

μεταξύ της κυβέρνησης της/του (... κράτος μέλος ...)

και

της κυβέρνησης της/του (... τρίτο κράτος ...)

περί επανεισοδοχής προσώπων χωρίς άδεια διαμονής

(Συμφωνία Επανεισοδοχής)

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ/ΤΟΥ (... ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ ...)

και

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ/ΤΟΥ (... ΤΡΙΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ...),

στο εξής «συμβαλλόμενα μέρη», στην προσπάθεια να διευκολύνουν την επανεισοδή προσώπων τα οποία διαμένουν παράνομα στο έδαφος του ετέρου συμβαλλομένου μέρους, ήτοι προσώπων τα οποία δεν εκπληρούν ή δεν εκπληρούν πλέον τις ισχύουσες προϋποθέσεις εισόδου ή διαμονής, καθώς και να διευκολύνουν την διέλευση προσώπων με πνεύμα συνεργασίας και αμοιβαιότητας,

ΣΥΝΟΜΟΛΟΓΟΥΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

*Άρθρο 1***Αποδοχή ημεδαπών**

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος αποδέχεται άνευ διατυπώσεων, αιτήσει του ετέρου συμβαλλομένου μέρους, πρόσωπα τα οποία δεν πληρούν ή δεν πληρούν πλέον τις προϋποθέσεις εισόδου ή διαμονής στο έδαφος του αιτουμένου, εάν αποδεικνύεται ή πιθανολογείται ότι έχουν την ιθαγένεια του μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση. Το αυτό ισχύει και για πρόσωπα τα οποία ύστερα από την είσοδο στο έδαφος του αιτουμένου μέρους απώλεσαν την ιθαγένεια του μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση και δεν τους δόθηκε τουλάχιστον μια διαβεβαίωση πολιτογράφησης από το αιτούμενο μέρος.

2. Το μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση εκδίδει πάραυτα τη αιτήσει του αιτουμένου μέρους τα ταξιδιωτικά έγγραφα που είναι απαραίτητα για την απομάκρυνση του υπό επανεισοδήν προσώπου.

3. Το αιτούμενο μέρος δέχεται εκ νέου το συγκεκριμένο πρόσωπο υπό τις αυτές προϋποθέσεις, εάν η εξέταση αποδείξει ότι κατά τη χρονική στιγμή της εξόδου από το έδαφος του αιτουμένου μέρους το πρόσωπο αυτό δεν είχε

την ιθαγένεια του μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση. Τούτο δεν ισχύει εάν η υποχρέωση επανεισοδοχής απορρέει από το γεγονός ότι το μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αφείρεσε από το εν λόγω πρόσωπο την οικεία ιθαγένεια μετά την είσοδό του στο έδαφος του αιτουμένου μέρους και δεν του έχει δοθεί από το αιτούμενο μέρος τουλάχιστον μια διαβεβαίωση πολιτογράφησης.

*Άρθρο 2***Αποδοχή υπηκόων τρίτων κρατών στην περίπτωση διάβασης των εξωτερικών συνόρων**

1. Το συμβαλλόμενο μέρος, από τα εξωτερικά σύνορα του οποίου αποδεικνύεται ή πιθανολογείται ότι εισήλθαν πρόσωπα τα οποία δεν πληρούν τις προϋποθέσεις εισόδου ή διαμονής στο έδαφος του αιτουμένου κράτους αποδέχεται τα εν λόγω πρόσωπα άνευ διατυπώσεων, μετά από αίτηση του κράτους αυτού.

2. Εξωτερικά σύνορα κατά την έννοια του παρόντος άρθρου νοούνται τα σύνορα από τα οποία έγινε η πρώτη διέλευση, αλλά δεν αποτελούν κοινά σύνορα των συμβαλλομένων μερών.

3. Η υποχρέωση επαναποδοχής κατά την παράγραφο 1 δεν υφίσταται έναντι προσώπων τα οποία κατά την είσοδό τους στο έδαφος του αιτούμενου μέρους κατείχαν έγκυρη άδεια διαμονής του εν λόγω μέρους, ή μετά την είσοδο των οποίων το περί ου ο λόγος μέρος τους χορήγησε άδεια διαμονής.

4. Τα συμβαλλόμενα μέρη προσπαθούν να οδηγούν υπηκόους των γειτονικών κρατών κατά πρώτο λόγο στο κράτος καταγωγής τους.

Άρθρο 3

Αποδοχή υπηκόων τρίτων χωρών από το αρμόδιο για την είσοδο συμβαλλόμενο μέρος

1. Εάν ένα πρόσωπο, που αφίκνυται στο έδαφος του αιτούμενου μέρους δεν πληροί τις προϋποθέσεις εισόδου ή διανομής που ισχύουν σ' αυτό, κατέχει όμως έγκυρη θεώρηση που του έχει χορηγηθεί από το έτερο συμβαλλόμενο μέρος, ή έγκυρη άδεια διαμονής που του έχει χορηγηθεί από το μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, το εν λόγω μέρος αποδέχεται άνευ διατυπώσεων το πρόσωπο αυτό όταν το ζητήσει το αιτούμενο μέρος.

2. Εάν και τα δύο συμβαλλόμενα μέρη έχουν εκδώσει θεώρηση ή άδεια διαμονής, αρμόδιο είναι το μέρος του οποίου η άδεια διαμονής ή η θεώρηση λήγει αργότερα.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται για τη χορήγηση θεώρησης διέλευσης.

Άρθρο 4

Άδειες διαμονής

Ως άδειες διανομής κατά το άρθρο 2 παράγραφος 3 και το άρθρο 3, θεωρούνται οι παντοειδείς άδειες που εκδίδουν τα συμβαλλόμενα μέρη και οι οποίες δίνουν δικαίωμα διαμονής. Δεν συγκαταλέγονται σε αυτές οι προθεσμίες ορισμένου χρόνου διαμονής στο έδαφος συμβαλλομένου μέρους προκειμένου να εξεταστεί αίτηση ασύλου.

Άρθρο 5

Προθεσμίες

1. Το μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση απαντά άμεσα στις αιτήσεις επανεισοδοχής που του απευθύνονται, και πάντως το πολύ εντός 15 ημερών.

2. Το μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση αποδέχεται άμεσα το πρόσωπο, η επανεισοδοχή του οποίου έχει συμφωνηθεί, και δη εντός το πολύ μηνός. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται εάν το ζητήσει το αιτούμενο μέρος επί όσο διάστημα υφίστανται νομικά ή ουσιαστικά κωλύματα.

Άρθρο 6

Αποκλειστική προθεσμία της υποχρέωσης επανεισοδοχής

Η αίτηση αποδοχής πρέπει να υποβληθεί εντός ενός έτους κατ' ανώτατο όριο αφότου το αιτούμενο μέρος διαπίστωσε την παράνομη είσοδο και παρουσία του συγκεκριμένου υπηκόου τρίτης χώρας στο έδαφός του.

Άρθρο 7

Διέλευση

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 11, τα συμβαλλόμενα μέρη επιτρέπουν τη διέλευση υπηκόων τρίτων κρατών διά του εδάφους τους εφόσον αυτό ζητηθεί από ένα εκ των συμβαλλομένων κρατών και εφόσον η αποδοχή από τα διάφορα κράτη διέλευσης και το κράτος προορισμού είναι εξασφαλισμένη.

2. Δεν απαιτείται θεώρηση διέλευσης του μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

3. Παρά τη χορηγηθείσα έγκριση, πρόσωπα των οποίων η διέλευση επιτράπη μπορούν να επανοδηγηθούν στο έτερο συμβαλλόμενο μέρος εάν επέλθουν ή γίνουν γνωστές οι προϋποθέσεις του άρθρου 11 οι οποίες αντίκεινται στην διέλευση, ή εάν η διέλευση ή η αποδοχή από το κράτος προορισμού δεν είναι πλέον εξασφαλισμένες.

4. Τα συμβαλλόμενα μέρη θα προσπαθούν να περιορίζουν τη διέλευση στους αλλοδαπούς εκείνους οι οποίοι δεν μπορούν να οδηγηθούν κατευθείαν στο κράτος καταγωγής.

Άρθρο 8

Προστασία των δεδομένων

Εάν για την εκτέλεση της παρούσας συμφωνίας πρέπει να διαβιβάζονται προσωπικά δεδομένα, αυτά επιτρέπεται να αφορούν αποκλειστικώς:

1. τα στοιχεία ταυτότητας του προς παράδοση προσώπου και ενδεχομένως των μελών της οικογενείας (επώνυμο, όνομα ενδεχομένως προηγούμενο όνομα, δευτερεύοντα ονόματα, ψευδώνυμο, ημερομηνία και τόπος γεννήσεως, φύλο, νυν ή πρότερη ενδεχομένως ιθαγένεια)

2. το διαβατήριο, το δελτίο ταυτότητας και τα άλλα έγγραφα ταυτότητας ή τα ταξιδιωτικά έγγραφα και τις άδειες διέλευσης (αριθμό, διάρκεια ισχύος, ημερομηνία έκδοσης, εκδούσα αρχή, τόπο έκδοσης κ.λπ.)
3. λοιπά στοιχεία που απαιτούνται για την εξακρίβωση της ταυτότητας του προς παράδοση προσώπου
4. τους τόπους διαμονής και τα δρομολόγια
5. τις άδειες διαμονής ή τη θεώρηση που χορηγήθηκε από ένα των συμβαλλομένων μερών
6. στις περιπτώσεις του άρθρου 7, τον τόπο υποβολής της αίτησης ασύλου και την ημερομηνία υποβολής παλαιότερης αίτησης ασύλου, την ημερομηνία υποβολής της νέας αίτησης ασύλου, την πρόοδο της διαδικασίας και το κύριο στοιχείο της απόφασης που έχει ενδεχομένως ληφθεί.

Άρθρο 9

Δαπάνες

1. Οι δαπάνες για τη μεταφορά των προσώπων τα οποία γίνονται αποδεκτά σύμφωνα με τα άρθρα 1, 2 και 3 βαρύνουν το αιτούμενο μέρος μέχρι τα σύνορα του μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.
2. Οι δαπάνες για τη διέλευση μέχρι τα σύνορα του κράτους προορισμού, ενδεχομένως δε και οι δαπάνες της επιστροφής, βαρύνουν το αιτούμενο μέρος σύμφωνα με το άρθρο 7.

Άρθρο 10

Επιτροπή εμπειρογνομόνων

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη αλληλοϋποστηρίζονται κατά την εφαρμογή και ερμηνεία της παρούσας συμφωνίας. Για το σκοπό αυτό συγκροτούν επιτροπή εμπειρογνομόνων, η οποία:
 - α) παρακολουθεί την εφαρμογή της συμφωνίας
 - β) υποβάλλει προτάσεις για την επίλυση προβλημάτων σχετιζομένων με την εφαρμογή της συμφωνίας
 - γ) προτείνει τροποποιήσεις και προσθήκες στην συμφωνία
 - δ) εκπονεί και συνιστά ενδεδειγμένα μέτρα για την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης.
2. Τα συμβαλλόμενα μέρη επιφυλάσσονται να εγκρίνουν ή όχι τα προτεινόμενα από την επιτροπή μέτρα.
3. Η επιτροπή εμπειρογνομόνων απαρτίζεται από τρεις αντιπροσώπους καθενός των συμβαλλομένων μερών. Τα

συμβαλλόμενα μέρη εκλέγουν τον πρόεδρο, τους αναπληρωτές του και τα αναπληρωματικά μέλη. Στις διαβουλεύσεις μπορούν να συμμετέχουν και άλλοι εμπειρογνώμονες.

4. Η επιτροπή εμπειρογνομόνων συνέχεται προτάσει ενός των προέδρων τουλάχιστον άπαξ του έτους.

Άρθρο 11

Ρήτρα σύμφωνα με την οποία δεν θίγονται οι διεθνείς συμφωνίες/συμβάσεις

Η παρούσα συμφωνία δεν θίγει τις υποχρεώσεις των συμβαλλομένων μερών που απορρέουν από:

1. την εφαρμογή της σύμβασης της 28ης Ιουλίου 1951 περί του καθεστώτος των προσφύγων στο κείμενο του πρωτοκόλλου της 31ης Ιανουαρίου 1967 περί του καθεστώτος των προσφύγων
2. τις διεθνείς συμβάσεις περί εκδόσεως και μεταφοράς
3. τη σύμβαση της 4ης Νοεμβρίου 1950 για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών
4. τις διεθνείς συμβάσεις περί ασύλου, ιδίως δε από τη σύμβαση του Δουβλίνου της 15ης Ιουνίου 1990 για τον καθορισμό του κράτους που είναι αρμόδιο για την εξέταση αιτήσεως παροχής ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας
5. τις διεθνείς συμβάσεις και συμφωνίες σχετικά με την επανεισδοχή αλλοδαπών.

Άρθρο 12

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα συμφωνία αρχίζει να ισχύει την πρώτη μέρα του δεύτερου μήνα από την υπογραφή της. Τίθεται σε εφαρμογή από την ημέρα την οποία θα συμφωνήσουν τα συμβαλλόμενα μέρη με ανταλλαγή διακοινώσεων.

Άρθρο 13

Αναστολή, καταγγελία

1. Η παρούσα συμφωνία συνάπτεται επ' αόριστον.
2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μπορεί, αφού ενημερώσει το έτερο μέρος, να αναστείλει διά κοινοποίησης την παρού-

σα συμφωνία, για σοβαρούς λόγους και δη για λόγους προστασίας του κράτους, της δημόσιας τάξης ή της δημόσιας υγείας. Τα συμβαλλόμενα μέρη αλληλοενημερώνονται πάραυτα για την άρση του μέτρου αυτού διά της διπλωματικής οδού.

3. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος δύναται να καταγγείλει για σοβαρό λόγο την παρούσα συμφωνία διά κοινοποίησεως προς το έτερο μέρος.

4. Η αναστολή ή καταγγελία της παρούσας συμφωνίας αρχίζει να ισχύει από την πρώτη μέρα του πρώτου μηνός μετά το μήνα κατά τον οποίο παρελήφθη η κοινοποίηση από το έτερο συμβαλλόμενο μέρος.

Έγινε σ ... την ... σε δύο αντίτυπα, στην και στην γλώσσα. Το κείμενο σε αμφότερες τις γλώσσες είναι εξίσου αυθεντικό.

*Για την κυβέρνηση
του/της (... κράτος μέλος ...)*

*Για την κυβέρνηση
του/της (... τρίτο κράτος ...)*

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ.3

ΣΥΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 24ης Ιουλίου 1995

που αφορά τις κατευθυντήριες αρχές που πρέπει να ακολουθηθούν κατά τη σύνταξη πρωτοκόλλων για την εφαρμογή των συμφωνιών επανεισοχής

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο Κ.1 παράγραφος 3,

Υπενθυμίζοντας ότι το Συμβούλιο θέσπισε σύσταση σχετικά με πρότυπη διμερή συμφωνία επανεισοχής μεταξύ κρατών μελών και τρίτης χώρας ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας ότι αυτές οι συμφωνίες επανεισοχής συχνά συνοδεύονται από πρωτόκολλα που καθορίζουν ορισμένες τεχνικές λεπτομέρειες εφαρμογής: ότι πρέπει, συνεπώς, να συστήσει ορισμένες κατευθυντήριες αρχές από τις οποίες θα μπορούσαν να εμπνευσθούν τα κράτη μέλη κατά τη διαπραγμάτευση των πρωτοκόλλων αυτών,

ΣΥΝΙΣΤΑ όπως, από 1ης Ιουλίου 1995, οι κατωτέρω κατευθυντήριες αρχές χρησιμοποιούνται από τα κράτη μέλη ως διαπραγματευτική βάση με τις τρίτες χώρες κατά τη σύνταξη πρωτοκόλλου για την εφαρμογή των συμφωνιών επανεισοχής.

1. Διαδικασίες επανεισοχής

1. Κοινά έντυπα

Για την παράδοση/επανεισοχή των ατόμων που διαμένουν παράνομα συνιστάται η χρήση εκ μέρους των συμβαλλομένων μερών κοινών εντύπων. Πρόκειται για τα ακόλουθα έντυπα:

- πρακτικά παράδοσης/επανεισοχής με ταχεία διαδικασία,
- αίτηση διέλευσης για επανεισοχή/παράδοση,
- πρακτικά παράδοσης/επανεισοχής.

Για τη διαμόρφωση αυτών των εντύπων, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να εμπνευσθούν από τα τρία έγγραφα που επισυνάπτονται στην παρούσα σύσταση, χρησιμοποιώντας τα χρήσιμα σημεία τους ανάλογα με τις ειδι-

κές σχέσεις με το τρίτο κράτος που είναι μέρος της συμφωνίας και τις σχετικές ανάγκες πληροφοριών.

Θα πρέπει να δίνεται έμφαση στην απλότητα και την ταχύτητα.

2. Παράδοση/επανεισοχή με ταχεία διαδικασία

Όταν ένα άτομο συλλαμβάνεται σε μεθοριακή ζώνη, η παράδοση/επανεισοχή του γίνεται με την ταχεία διαδικασία.

Στο πρωτόκολλο πρέπει να περιλαμβάνεται συνεπώς διάταξη η οποία να το επιτρέπει.

Τα συμβαλλόμενα μέρη θα καθορίζουν τη συνολική προθεσμία της επανεισοχής με ταχεία διαδικασία (συμπεριλαμβανομένης της αίτησης και της απάντησης σ' αυτή) που οπωσδήποτε θα πρέπει να είναι βραχύτατη. Τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν ως πρότυπο συμφωνίες που έχουν ήδη υπογράψει ορισμένα από αυτά, όπου η σχετική προθεσμία δεν υπερβαίνει τις 48 ώρες.

Το τυπικό μέρος της παράδοσης θα πρέπει να είναι απλουστευμένο στη διαδικασία αυτή. Η γνωστοποίηση της παράδοσης θα γίνεται χωρίς ιδιαίτερες διατυπώσεις (τηλέφωνο, τηλεφάξ, τέλεξ ή προφορικά) και η εκτέλεσή της απευθείας από το προσωπικό των μεθοριακών σταθμών.

Θα μπορούν να συντάσσονται πρακτικά (πρβλ. μέρος I σημείο 1) εάν απαιτείται.

3. Παράδοση/επανεισοχή με κανονική διαδικασία

Η διαδικασία αυτή εφαρμόζεται όταν ένα πρόσωπο δεν μπορεί να γίνει ή ξαναγίνει δεκτό με την ταχεία διαδικασία.

Η αίτηση επανεισοχής και η απάντηση θα πρέπει να είναι γρήγοτες. Τα μέρη θα μπορούσαν να εμπνευσθούν από το έγγραφο που επισυνάπτεται στην παρούσα σύσταση.

Η απάντηση θα πρέπει να είναι υποχρεωτική και να παρέχεται σε σύντομη προθεσμία καθορισμένη από τα

(¹) Βλέπε σελίδα 20 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

μέρη. Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να εμπνευσθούν από συμφωνίες που έχουν ήδη υπογράψει ορισμένα από αυτά, όπου η προθεσμία αυτή δεν υπερβαίνει τις 15 ημέρες.

II. Μέσα αναγνώρισης των προς επανεισοδοχή προσώπων

1. Ισχύς της αποδείξεως και του τεκμηρίου

Τα μέρη αποδεικνύουν την ιθαγένεια και την είσοδο στο έδαφος, χωρίς περαιτέρω έρευνες.

Τα τεκμήρια της ιθαγένειας και της εισόδου στο έδαφος θα πρέπει να θεωρούνται ως δεδομένα από τα μέρη, πλην αποδείξεως του αντιθέτου από το μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

2. Απόδειξη και τεκμήριο ιθαγένειας ή εισόδου στο έδαφος από τα εξωτερικά σύνορα

Στο πρωτόκολλο πρέπει να καθορίζονται σαφώς τα μέσα της απόδειξης ή της ύπαρξης του τεκμηρίου της ιθαγένειας.

Η απόδειξη της ιθαγένειας θα μπορεί να παρέχεται με:

- πιστοποιητικό ιθαγένειας που μπορεί να αποδοθεί ακριβώς σε ένα συγκεκριμένο πρόσωπο,
- διαβατήριο πάσης φύσεως (σύνηθες, διπλωματικό, υπηρεσιακό, έγγραφο με φωτογραφία εκδοθέν από τις αρχές προς αντικατάσταση διαβατηρίου) ή οποιοδήποτε άλλο ταξιδιωτικό έγγραφο,
- βεβαίωση ταυτότητας προξενικής αρχής,
- εθνικό δελτίο ταυτότητας (ακόμη και προσωρινής ή ειδικής φύσεως),
- ταυτότητα ανηλίκου υπέχουσα θέση διαβατηρίου,
- προσωρινή βεβαίωση ταυτότητας,
- στρατιωτικό βιβλιάριο ή στρατιωτικό δελτίο ταυτότητας.

Το τεκμήριο της ιθαγένειας θα μπορεί να συνάγεται από:

- ακριβείς πληροφορίες που παρέχουν οι επίσημες αρχές,
- υπηρεσιακή ταυτότητα υπαλλήλου,
- ταυτότητα επιχειρήσεως,

- άδεια οδηγήσεως,
- απόσπασμα ληξιαρχικών στοιχείων,
- ναυτικό φυλλάδιο,
- πιστοποιητικό εσωτερικής ναυσιπλοΐας,
- φωτοτυπία ενός των προαναφερθέντων εγγράφων,
- τις καταθέσεις μαρτύρων,
- τις δηλώσεις του ενδιαφερομένου,
- τη γλώσσα του ενδιαφερομένου.

Στο πρωτόκολλο πρέπει επίσης να καθορίζονται τα μέσα της απόδειξης ή της ύπαρξης του τεκμηρίου της εισόδου στο έδαφος από τα εξωτερικά σύνορα, κατά την έννοια του άρθρου 2 της πρότυπης συμφωνίας επανεισοδοχής.

Η απόδειξη της εισόδου στο έδαφος από τα εξωτερικά σύνορα θα μπορεί να παρέχεται από:

- τη σφραγίδα εισόδου ή αντίστοιχη ένδειξη στο ταξιδιωτικό έγγραφο,
- τη σφραγίδα εξόδου κράτους όμορου προς κράτος μέλος, λαμβανομένων υπόψη του δρομολογίου καθώς και της ημερομηνίας διάβασης των συνόρων,
- τη σφραγίδα εισόδου σε πλαστό ή παραποιημένο διαβατήριο,
- ταξιδιωτικά έγγραφα διά των οποίων μπορεί να διαπιστωθεί τυπικά η είσοδος μέσω των εξωτερικών συνόρων,
- τα δακτυλικά αποτυπώματα που ενδεχομένως ελήφθησαν από τις αρχές κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων.

Το τεκμήριο της εισόδου στο έδαφος από τα εξωτερικά σύνορα θα μπορεί να συνάγεται από:

- δηλώσεις του προς μεταγωγή προσώπου,
- δηλώσεις υπαλλήλων επισήμων υπηρεσιών ή άλλων προσώπων,
- δακτυλικά αποτυπώματα εκτός από αυτά που ενδεχομένως ελήφθησαν από τις αρχές κατά τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων,
- ταξιδιωτικά έγγραφα,
- αποδείξεις ξενοδοχείου,
- ταυτότητες που επιτρέπουν την είσοδο σε δημόσια ή ιδιωτικά καταστήματα των κρατών μελών,
- δελτία ιατρικών, οδοντιατρικών κ.λπ. επισκέψεων,

— δεδομένα από τα οποία προκύπτει ότι το προς μεταγωγή πρόσωπο κατέφυγε στις υπηρεσίες γραφείου ταξιδιών ή μεταφορέα λαθρομεταναστών.

III. Ορισμός των αρμόδιων αρχών

Το πρωτόκολλο προβλέπει ότι οι υπουργοί οι αρμόδιοι για τους ελέγχους στα σύνορα ορίζουν τα αεροδρόμια που θα μπορούν χρησιμοποιούνται για την επανεισοχή και τη διέλευση των αλλοδαπών και τις κεντρικές και τοπικές αρχές που θα είναι αρμόδιες για την εξέταση των αιτήσεων επανεισοχής και διέλευσης.

Κατά την επιλογή πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η αποτελεσματικότητα και η ταχύτητα.

IV. Προϋποθέσεις διέλευσης υπό συνοδεία των υπηκόων τρίτων χωρών

Τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να προβλέψουν για τις σχέσεις τους με το συμβαλλόμενο τρίτο κράτος, τη χρήση εντύπου για τη διέλευση επανεισοχής/αποπομπής, όταν ζητούν τη διέλευση προσώπου υπό συνοδεία σύμφωνα με το άρθρο 7 της πρότυπης συμφωνίας επανεισοχής. Θα μπορούσαν να εμπνευσθούν από το αντίστοιχο έντυπο που προσαρτάται στην παρούσα έκταση.

Ωστόσο, οι διατυπώσεις αυτές θα μπορούσαν να μην απαιτούνται όταν η μεταγωγή υπηκόου τρίτης χώρας από

συμβαλλόμενο κράτος πραγματοποιείται μέσω αεροδρομίου του άλλου συμβαλλόμενου κράτους. Στην περίπτωση αυτή, η αρμόδια αρχή του αιτούντος συμβαλλόμενου μέρους πληροφορεί εγκαίρως την αρμόδια αρχή του άλλου συμβαλλόμενου μέρους για την πρόθεσή της να προβεί στην επαναπροώθηση του εν λόγω προσώπου και του γνωστοποιεί την ταυτότητά του, τις πληροφορίες τις σχετικές με την πτήση και τα στοιχεία των συνοδευόντων υπαλλήλων.

V. Προστασία των δεδομένων

Θα μπορούσε να προστεθεί στο κείμενο ένα άρθρο για την προστασία των δεδομένων: το περιεχόμενό του θα εξαρτηθεί, σε μεγάλο βαθμό, από την ισχύουσα στα κράτη μέλη νομοθεσία.

Τονιστέον, πάντως, ότι οι πληροφορίες διαβιβάζονται μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους έχει συναφθεί η συμφωνία.

VI. Συνθήκες εφαρμογής του πρωτοκόλλου

Πρέπει να καθορίζεται στο κείμενο ότι το πρωτόκολλο αρχίζει να ισχύει ταυτόχρονα με τη συμφωνία επανεισοχής, ότι κατά το χρονικό διάστημα κατά το οποίο διακόπτεται η εφαρμογή της συμφωνίας δεν εκτελείται ούτε το παρόν πρωτόκολλο και ότι παύει να ισχύει μόλις παύσει να ισχύει η συμφωνία.

Παράρτημα 1 του παραρτήματος II.3 (*)

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

για την παράδοση/παραλαβή προσώπου με απλουστευμένη διαδικασία

1. Στ....., ώρα ,στ.....
(ημερομηνία) (τόπος)
παραδόθηκε στ..... :
(προσδιορισμός της παραλαμβάνουσας αρχής)
Όνομα και επώνυμο:
Ημερομηνία και τόπος γεννήσεως:
Τόπος κατοικίας (...):
Ιθαγένεια:
Ταυτότης διαπιστώθηκε βάσει:
.....
(Όνομασία, σειρά και αριθμός του εγγράφου, ημερομηνία εκδόσεως, εκδούσα αρχή, ενδεχομένως άλλοι τρόποι διαπιστώσεως της ταυτότητας)
2. Χρόνος, τόπος και τρόπος, καθώς και κίνητρα της παράνομης εισόδου:
.....
.....
.....
(σύντομη περιγραφή της πράξεως)
3. Άλλοι λόγοι της μεταγωγής (αφορά τους πολίτες των συμβαλλομένων μερών):
.....
.....
.....
4. Πιστοποιούσες αποδείξεις ή περιστάσεις βάσει των οποίων πιθανολογείται η παράνομη είσοδος:
.....
.....
.....
5. Αντικείμενα, έγγραφα και χρήμα διαβιβαζόμενα μαζί με τη μεταγωγή του προσώπου:
.....
.....
.....
6. Ανήλικοι (...) που μεταφέρονται μαζί με τα πρόσωπα που αναφέρονται στο σημείο 1 (ονοματεπώνυμο, ημερομηνία γεννήσεως):
.....
.....
.....

(*) Εάν τα στοιχεία υπερβαίνουν το δεδομένο χώρο, τα επιπλέον προστίθενται υπό μορφή συνημμένου εγγράφου με σχετική ένδειξη στο οικείο σημείο και απαρίθμηση στο στοιχείο 7.

7. Συνημμένα:

- α)
- β)
- γ)
- δ)
- ε)

Το παρόν πρακτικό έγινε σε
 αντίτυπα στην (και)
 γλώσσα.

.....

.....
 Ονοματεπώνυμο και υπηρεσία του παραδίδοντος

.....
 Ονοματεπώνυμο και υπηρεσία του παραλαμβάνοντος

.....
 (υπογραφή)

.....
 (υπογραφή)

Παράρτημα 2 του παραρτήματος II.3

Από:
 (Τόπος και ημερομηνία)

.....
 (Αιτούσα υπηρεσία)

αριθ.

Προς:

.....
 (Παραλήπτης)

ΑΙΤΗΣΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ/ΜΕΤΑΓΩΓΗΣ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

1. Ατομικά στοιχεία

- 1.1. Επώνυμο:
- 1.2. Όνομα:
- 1.3. Το γένος:
- 1.4. Ψευδώνυμο:
- 1.5. Ιθαγένεια: Γλώσσα:
- 1.6. Ημερομηνία γεννήσεως: 1.7. Τόπος γεννήσεως:
- 1.8. Τόπος κατοικίας στη χώρα αφετηρίας:
- 1.9. Τίτλος και αριθμός του εγγράφου το οποίο επιτρέπει τη διέλευση των συνόρων, εκδούσα αρχή, ημερομηνία λήξεως ισχύος:

2. Περιστάσεις της παράνομης εισόδου στο παραδίδον κράτος

- 2.1. Ημερομηνία και ώρα της εισόδου:
- 2.2. Τόπος:
- 2.3. Περιστάσεις εισόδου (λεπτομερή στοιχεία):
-
-

3. Διαμονή στο παραλαμβάνον κράτος:

- 3.1. Χρονικό σημείο εισόδου:
- 3.2. Τόπος εισόδου:
- 3.3. Διάρκεια διαμονής:
- 3.4. Τόπος διαμονής:

5. Μεταγωγή ⁽¹⁾:

5.1. Επιβάλλεται η μεταγωγή του προσώπου;

.....

5.2. Κράτος προορισμού:

5.3. Πιθανά περαιτέρω ενδιάμεσα κράτη:

.....

5.4. Η παραλαβή σε ενδιάμεσα κράτη και στο κράτος προορισμού είναι βεβαία:

Ναι/Όχι

(Υπογραμμίζεται το ισχύον)

5.5. Δεν είναι δυνατή η απευθείας επιστροφή του προσώπου στο κράτος καταγωγής:

Ναι/Όχι

(Υπογραμμίζεται το ισχύον)

6. Προτεινόμενος τόπος και χρόνος παραδόσεως

.....

.....

.....

7. Συνημμένα

.....

.....

8. Βεβαίωση παραλαβής της αίτησης (τόπος, ημερομηνία, υπογραφή)

.....

.....

.....
(υπογραφή)

⁽¹⁾ Σε περιπτώσεις διαμεταγωγής μέσω άλλου κράτους πρέπει να λαμβάνεται ιδίως υπόψη η σύσταση των υπουργών του 1992 σχετικά με τη διέλευση για λόγους απομάκρυνσης (ΕΕ αριθ. C 16 της 10. 1. 1996, σ. 5), προπάντων από άποψη ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Παράρτημα 3 του παραρτήματος II.3

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ/ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Τόπος παραδόσεως:

Ημερομηνία και ώρα:

Παραδίδων:

Παραλαμβάνων:

Αναφερόμενος στην από αίτηση
(ημερομηνία)του/της παρελήφθησαν τα κατωτέρω πρόσωπα
(παραδίδον κράτος)από
(παραλαμβάνον κράτος)1.
(Επώνυμο, όνομα) (ημερομηνία γεννήσεως)2.
(Επώνυμο, όνομα) (ημερομηνία γεννήσεως)3.
(Επώνυμο, όνομα) (ημερομηνία γεννήσεως)4.
(Επώνυμο, όνομα) (ημερομηνία γεννήσεως)5.
(Επώνυμο, όνομα) (ημερομηνία γεννήσεως)

Παραδίδονται τα ακόλουθα συνημμένα έγγραφα:

1.

2.

3.

4.

5.

Παρατηρήσεις:

.....
(Όνομα, επώνυμο και ιδιότητα του παραδίδοντος) (Όνομα, επώνυμο και ιδιότητα του παραλαμβάνοντος).....
(Υπογραφή).....
(Υπογραφή)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ.1

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιουνίου 1994

σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου Κ.9 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση στην πολιτική ασύλου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο Κ.1,

ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΕΙ την πρόοδο της συνεργασίας στον τομέα της πολιτικής ασύλου κατά τα τελευταία έτη, με βάση ιδίως το πρόγραμμα που ενέκρινε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Μάαστριχτ,

έχοντας επίγνωση της ανάγκης να ενισχυθεί η συνεργασία αυτή, ΣΥΜΦΩΝΗΣΕ να αξιοποιήσει το συντομότερο δυνατόν τα νέα μέσα που διαθέτει δυνάμει της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα μέσα αυτά θα επιτρέψουν τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των μέτρων που λαμβάνονται στα πλαίσια της Ένωσης για την υλοποίηση προγραμμάτων προτεραιότητας,

ΕΛΑΒΕ ΓΝΩΣΗ της έκθεσης της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου Κ.9 στην πολιτική ασύλου, όπως προβλέπεται στη δεύτερη παράγραφο της δήλωσης που ενσωματώθηκε στην τελική πράξη της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση,

ΕΛΑΒΕ ΥΠΟ ΣΗΜΕΙΩΣΗ την άποψη της Επιτροπής ότι η εφαρμογή του άρθρου Κ.9 θα παρουσίαζε ορισμένα πλεονεκτήματα. Θεωρεί ωστόσο, όπως και η Επιτροπή, ότι δεν ήρθε ακόμη η στιγμή για να προτείνει την εφαρμογή του, δεδομένης της πολύ πρόσφατης έναρξης ισχύος της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Θεωρεί, πάντως, ότι θα μπορούσε να είναι σκόπιμη η επανεξέταση του ζητήματος στο μέλλον υπό το φως της εμπειρίας, και δη το αργότερο στα τέλη του 1995.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ.2

Αποδεικτικά μέσα στα πλαίσια της Σύμβασης του Δουβλίνου

(Κείμενο εγκριθέν από το Συμβούλιο στις 20 Ιουνίου 1994)

I. Αρχές περί τη συλλογή αποδεικτικών στοιχείων

Ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιούνται τα αποδεικτικά στοιχεία για τον καθορισμό του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησεως ασύλου αποτελεί βασικό στοιχείο για την εφαρμογή της σύμβασης του Δουβλίνου της 15ης Ιουνίου 1990.

Κατά τη διαδικασία ασύλου, ο καθορισμός της ευθύνης πρέπει καταρχήν να απαιτεί τα λιγότερα δυνατά αποδεικτικά στοιχεία.

Εάν οι απαιτήσεις για την απόδειξη είναι πολλές, η διαδικασία καθορισμού της ευθύνης θα καταλήξει να διαρκεί περισσότερο και από την ίδια την εξέταση της αίτησης ασύλου. Έτσι, η σύμβαση θα αποκλίνει τελείως από το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα και θα στραφεί εναντίον ενός από τους στόχους της, δεδομένου ότι οι καθυστερήσεις θα δημιουργήσουν μια νέα κατηγορία «προσφύγων σε τροχιά», δηλαδή αιτούντων άσυλο των οποίων η αίτηση δεν μπορεί να εξεταστεί όσο διαρκεί η διαδικασία που προβλέπεται η σύμβαση του Δουβλίνου.

Στα πλαίσια ενός υπερβολικά άκαμπτου συστήματος αποδείξεως, τα κράτη μέλη δεν θα αποδέχονταν την ευθύνη τους και η σύμβαση θα εφαρμοζόταν σπάνια. Εξάλλου, τα κράτη μέλη που διαθέτουν εθνικά μητρώα πληρέστερα των εταίρων τους θα βρίσκονταν σε μειονεκτική θέση δεδομένου ότι η ευθύνη τους θα αποδεικνυόταν ευκολότερα.

Τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποδέχονται την ευθύνη για την εξέταση μιας αίτησης ασύλου, ακόμα κι όταν η απόδειξη βασίζεται σε απλές ενδείξεις, εφ' όσον προκύψει από τη γενική εξέταση της κατάστασης του αιτούντος άσυλο ότι, κατά πάσα πιθανότητα, υπεύθυνο είναι το συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Βάσει όλων των υπαρχόντων αποδεικτικών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων και των δηλώσεων του αιτούντος, τα κράτη μέλη εξετάζουν από κοινού και με πνεύμα γνήσιας συνεργασίας αν θεμελιώνεται λογικά η ευθύνη ενός κράτους μέλους.

Οι κατάλογοι Α και Β καταρτίστηκαν βάσει του παραπάνω σκεπτικού.

II. Γενικές παρατηρήσεις σχετικά με τους καταλόγους Α και Β

Κρίθηκε αναγκαίο να συνταχθούν δύο κατάλογοι αποδεικτικών μέσων: οι αποδείξεις κατά την έννοια του καταλόγου Α καθώς και οι ενδείξεις κατά την έννοια του καταλόγου Β του παραρτήματος.

Ο πρώτος κατάλογος (κατάλογος Α) περιλαμβάνει τα αποδεικτικά μέσα. Τα στοιχεία αυτά, κατά την έννοια του καταλόγου Α, θεμελιώνουν τυπικά την ευθύνη βάσει της σύμβασης του Δουβλίνου, εφόσον δεν αποδειχθεί το εναντίον (π.χ. εάν αποδειχθεί ότι τα έγγραφα δεν είναι γνήσια).

Ο δεύτερος (κατάλογος Β) δεν είναι εξαντλητικός και περιλαμβάνει ενδεικτικά στοιχεία που συνιστούν αποδεικτικά μέσα τα οποία θα χρησιμοποιηθούν στα πλαίσια της σύμβασης του Δουβλίνου. Πρόκειται για αποδεικτικά μέσα ενδεικτικής αξίας. Τα ενδεικτικά στοιχεία κατά την έννοια του καταλόγου Β, ανάλογα με την αποδεικτική ισχύ που τους αποδίδεται, μπορούν ενίοτε να επαρκούν για τον προσδιορισμό της ευθύνης. Καταρχήν χωρεί ανταπόδειξις.

Οι κατάλογοι θα μπορούν να αναθεωρούνται βάσει της εμπειρίας.

Τονιστέον ότι η αποδεικτική ισχύς των στοιχείων αυτών μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με τις ιδιαίτερες συνθήκες κάθε συγκεκριμένης περίπτωσης. Η κατάταξη σε αποδείξεις και ενδείξεις θα γίνεται ανάλογα με το αντικείμενο της απόδειξης. Τα δακτυλικά αποτυπώματα π.χ. μπορούν να χρησιμεύουν ως πλήρης απόδειξη της παραμονής του αιτούντος σε ένα κράτος μέλος, ενώ όταν πρόκειται να καθοριστούν τα εξωτερικά σύνορα από τα οποία εισήλθε ο αιτών άσυλο μπορούν να χρησιμεύσουν μόνο ως απλή ένδειξη.

Λόγω αυτής της διαφοράς κρίθηκε αναγκαίο να καταρτιστούν δύο ξεχωριστοί κατάλογοι για κάθε στοιχείο της σύμβασης του Δουβλίνου που απαιτεί απόδειξη. Ο ένας κατάλογος περιλαμβάνει τις αποδείξεις (κατάλογος Α) και ο άλλος τα ενδεικτικά στοιχεία (κατάλογος Β): μ' αυτό τον τρόπο, ανάλογα με το αντικείμενο της απόδειξης έγινε η κατανομή των αποδεικτικών μέσων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα.

Ομοίως, η αποδεικτική ισχύς των επίσημων εγγράφων δεν είναι πάντα η ίδια σε όλα τα κράτη μέλη. Το ίδιο έγγραφο μπορεί να χορηγηθεί για διαφορετικό σκοπό ή από διαφορετικές αρχές ανάλογα με το κράτος μέλος.

α) *Κατάλογος Α*

Βάσει των αποδεικτικών στοιχείων του καταλόγου Α θεμελιώνεται τυπικά η ευθύνη του κράτους μέλους να θέσει σε εφαρμογή τη διαδικασία για τη χορήγηση ασύλου, εφόσον δεν ανατραπούν με ανταπόδειξη (π.χ. απόδειξη ότι το έγγραφο είναι πλαστό).

Γι' αυτό τον λόγο, τα κράτη μέλη θα παρέχουν υποδείγματα των διαφόρων τύπων διοικητικών εγγράφων που εκδίδουν, σύμφωνα με την τυπολογία του καταλόγου Α. Υποδείγματα των διαφόρων εγγράφων θα συγκεντρώνονται στον κοινό οδηγό εφαρμογής της σύμβασης του Δουβλίνου. Αυτό θα επιτρέψει την αύξηση της αποτελεσματικότητας και θα βοηθήσει τις αρχές στον εντοπισμό των πλαστών εγγράφων των προσκομιζόμενων από τους αιτούντες άσυλο. Ορισμένα από τα αποδεικτικά στοιχεία του καταλόγου Α αποτελούν τα καλύτερα δυνατά μέσα για την εφαρμογή του άρθρου 4 και του άρθρου 5 παράγραφοι 1, 2, 3 και 4 της σύμβασης του Δουβλίνου.

β) *Κατάλογος Β*

Ο κατάλογος Β περιλαμβάνει ενδεικτικά στοιχεία, των οποίων η αποδεικτική ισχύς για τη θεμελίωση της ευθύνης για την κίνηση της διαδικασίας ασύλου, εκτιμάται κατά περίπτωση.

Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να αποδειχθούν πολύ χρήσιμες στην πράξη. Αντίθετα δεν μπορούν να αποτελέσουν, ασχέτως του αριθμού τους, αποδεικτικά στοιχεία, εξομοιούμενα προς τα προβλεπόμενα στον κατάλογο Α για τη θεμελίωση της ευθύνης ενός κράτους μέλους.

Μπορεί τα στοιχεία αυτά να μην αποτελούν απόδειξη, επιτρέπουν ωστόσο να καθορισθεί το κράτος μέλος προς το οποίο θα μπορούσε δικαιολογημένα να στραφεί η έρευνα για το «υπεύθυνο», κατά την έννοια της σύμβασης, κράτος.

Αυτό το κράτος μέλος θα επαληθεύει βάσει των διαφόρων μητρώων του, κατά πόσον θεμελιούται η ευθύνη του.

Εναπόκειται στο κράτος μέλος, στο οποίο αρχικά υπεβλήθη η αίτηση ασύλου, να αναζητήσει, σε περίπτωση ενδεχόμενης ύπαρξης πολλών υπεύθυνων κρατών, το κράτος που έχει τη μεγαλύτερη ευθύνη κατά την έννοια της σύμβασης του Δουβλίνου και βάσει της αρχής που διατυπώνεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, σύμφωνα με το οποίο τα κριτήρια ευθύνης εφαρμόζονται με τη σειρά με την οποία παρουσιάζονται.

Έτσι μπορούν επίσης να αποφεύγονται οι διαδοχικές μεταγωγές των αιτούντων άσυλο από κράτος σε κράτος, πράγμα που θα μπορούσε να καταστήσει τις διαδικασίες πιο περίπλοκες και να παρατείνει την εξέταση της αίτησης.

Αυτό θα σήμαινε, ιδίως στην περίπτωση που ο αιτών άσυλο διήλθε από πολλά κράτη μέλη πριν υποβάλει την αίτησή του στο τελευταίο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται, ότι αυτό το τελευταίο κράτος δεν πρέπει να αρκестεί στην υπόθεση ότι υπεύθυνο είναι το τελευταίο κράτος διέλευσης.

Εφόσον υπάρχουν συγκεκριμένες ενδείξεις ότι ενδέχεται να είναι υπεύθυνα πολλά κράτη, εναπόκειται στο κράτος στο οποίο υπεβλήθη η αίτηση να προσπαθήσει να διαπιστώσει, κατά την τάξη που προβλέπει η σύμβαση του Δουβλίνου για τον καθορισμό της ευθύνης, ποιο από αυτά τα κράτη μέλη υποχρεούται να κινήσει την διαδικασία ασύλου.

Παράρτημα του παραρτήματος III.2

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ Α

Α. ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ

I. Διαδικασία καθορισμού του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου

1. Νόμιμη κατοικία μέλους οικογενείας που έχει αναγνωριστεί ως πρόσφυγας σε ένα κράτος μέλος (άρθρο 4)

Αποδείξεις

- γραπτή επιβεβαίωση των πληροφοριών από άλλο κράτος μέλος,
- απόσπασμα μητρώου,
- τίτλος διαμονής που χορηγήθηκε σε πρόσωπο με καθεστώς πρόσφυγα,
- έγγραφο αποδεικτικό συγγενείας, εφ' όσον υπάρχει,
- συγκατάθεση των ενδιαφερομένων.

2. Τίτλοι διαμονής ισχύοντες (άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 3) ή που από τη λήξη ισχύος τους δεν έχουν συμπληρωθεί δύο χρόνια [και ημερομηνία έναρξης ισχύος] (άρθρο 5 παράγραφος 4)

Αποδείξεις

- τίτλος διαμονής,
- αποσπάσματα του μητρώου αλλοδαπών ή αντίστοιχων μητρώων,
- μαρτυρίες/επιβεβαιώσεις των πληροφοριών από το κράτος μέλος που χορήγησε τον τίτλο διαμονής.

3. Θεωρήσεις ισχύουσες (άρθρο 5 παράγραφοι 2 και 3) και θεωρήσεις που έχουν λήξει το πολύ πριν από έξι μήνες [και ημερομηνία έναρξης ισχύος] (άρθρο 5 παράγραφος 4)

Αποδείξεις

- χορηγηθείσα θεώρηση (ισχύουσα ή λήξασα, ανάλογα με την περίπτωση),
- απόσπασμα του μητρώου αλλοδαπών ή αντίστοιχων μητρώων,
- μαρτυρίες/επιβεβαιώσεις πληροφοριών από το κράτος μέλος που χορήγησε τη θεώρηση.

4. Παράνομη είσοδος (άρθρο 6 πρώτο εδάφιο) και νόμιμη είσοδος στην επικράτεια από εξωτερικά σύνορα (άρθρο 7 παράγραφος 1)

Αποδείξεις

- σφραγίδα εισόδου σε πλαστό ή παραποιημένο διαβατήριο,
- σφραγίδα εξόδου από κράτος όμορο προς ένα κράτος μέλος, λαμβάνοντας υπόψη το δρομολόγιο του αιτούντος καθώς και την ημερομηνία διέλευσης των συνόρων,
- τίτλος ταξιδιού βάσει του οποίου μπορεί να αποδειχθεί με βεβαιότητα η είσοδος από εξωτερικά σύνορα,
- σφραγίδα εισόδου ή ανάλογη ένδειξη στο ταξιδιωτικό έγγραφο.

5. Έξοδος από το έδαφος των κρατών μελών (άρθρο 3 παράγραφος 7)

Αποδείξεις

- σφραγίδα εξόδου,
- αποσπάσματα μητρώων του τρίτου κράτους (απόδειξη διαμονής),
- τίτλος ταξιδιού βάσει του οποίου μπορεί να αποδειχθεί η έξοδος από εξωτερικά σύνορα,
- μαρτυρίες/επιβεβαιώσεις από το κράτος μέλος από το οποίο ο αιτών άσυλο εγκατέλειψε το έδαφος των κρατών μελών,
- σφραγίδα τρίτου κράτους όμορου προς κράτος μέλος, λαμβάνοντας υπόψη το δρομολόγιο του αιτούντος άσυλο καθώς και την ημερομηνία διέλευσης των συνόρων,

6. Διαμονή έξι τουλάχιστον μηνών πριν από την υποβολή της αιτήσεως ασύλου στο κράτος μέλος στο οποίο ο αιτών υπέβαλε την αίτησή του (άρθρο 6 εδάφιο 2)

Αποδείξεις

Επίσημες αποδείξεις που θα πιστοποιούν, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας, ότι ο αλλοδαπός διέμεινε στο κράτος μέλος επί έξι τουλάχιστον μήνες πριν υποβάλει την αίτηση ασύλου.

7. Στιγμή της υποβολής της αιτήσεως ασύλου (άρθρο 8)

Αποδείξεις

- έντυπο που υποβάλλεται από τον αιτούντα άσυλο,
- έκθεση των αρχών,
- δακτυλικά αποτυπώματα που ελήφθησαν κατά την υποβολή της αιτήσεως,
- αποσπάσματα μητρώων και αντίστοιχων αρχείων,
- γραπτή έκθεση των αρχών που πιστοποιεί την υποβολή αιτήσεως.

II. Υποχρέωση επανεισοδοχής ή εκ νέου αποδοχής του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για τη εξέταση της αιτήσεως ασύλου

1. Διαδικασία αιτήσεως ασύλου υπό εξέταση ή προγενέστερης [άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε)]

Αποδείξεις

- έντυπο που υποβάλλεται από τον αιτούντα άσυλο,
- έκθεση των αρχών,
- δακτυλικά αποτυπώματα που ελήφθησαν κατά την υποβολή της αιτήσεως,
- αποσπάσματα μητρώων και αντίστοιχων αρχείων,
- γραπτή έκθεση των αρχών που πιστοποιεί την υποβολή αιτήσεως.

2. Έξοδος από την επικράτεια των κρατών μελών (άρθρο 10 παράγραφος 3)

Αποδείξεις

- σφραγίδα εξόδου,
- αποσπάσματα μητρώων του τρίτου κράτους (απόδειξη διαμονής),
- σφραγίδα τρίτου κράτους όμορου προς κράτος μέλος, λαμβάνοντας υπόψη το δρομολόγιο του αιτούντος άσυλο καθώς και την ημερομηνία διέλευσης των συνόρων,
- γραπτή απόδειξη των αρχών που πιστοποιεί την πραγματική απομάκρυνση του αλλοδαπού,

3. Απομάκρυνση από το έδαφος των κρατών μελών (άρθρο 10 παράγραφος 4)

Αποδείξεις

- γραπτή απόδειξη των αρχών που πιστοποιεί την πραγματική απομάκρυνση του αλλοδαπού,
- σφραγίδα εξόδου,
- επιβεβαίωση των πληροφοριών σχετικά με την απομάκρυνση από το τρίτο κράτος.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ Β

B. ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

I. Διαδικασία καθορισμού του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως ασύλου

1. Νόμιμη κατοικία μέλους οικογενείας που έχει αναγνωριστεί ως πρόσφυγας σε ένα κράτος μέλος (άρθρο 4)

Ενδείξεις ⁽¹⁾

- δηλώσεις του αιτούντος άσυλο,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από διεθνή οργανισμό όπως π.χ. την Ύπατη Αρμοστεία των Η.Ε. για τους πρόσφυγες.

2. Τίτλοι διαμονής ισχύοντες (άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 3) ή που από τη λήξη τους δεν έχουν συμπληρωθεί δύο χρόνια [και ημερομηνία έναρξης ισχύος] (άρθρο 5 παράγραφος 3)

Ενδείξεις

- δήλωση του αιτούντος άσυλο,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από διεθνή οργανισμό όπως π.χ. την Ύπατη Αρμοστεία των Η.Ε. για τους πρόσφυγες,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από το κράτος μέλος που δεν χορήγησε τον τίτλο διαμονής,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από συγγενείς, συνταξιδιώτες κ.λπ.

3. Θεωρήσεις ισχύουσες (άρθρο 5 παράγραφοι 2 και 3) και θεωρήσεις που από τη λήξη τους δεν έχουν συμπληρωθεί έξι μήνες [και ημερομηνία έναρξης ισχύος] (άρθρο 5, παρ. 4)

Ενδείξεις

- δήλωση του αιτούντος άσυλο,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από διεθνή οργανισμό όπως π.χ. την Ύπατη Αρμοστεία των Η.Ε. για τους πρόσφυγες,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από το κράτος μέλος που δεν χορήγησε τη θεώρηση,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από συγγενείς, συνταξιδιώτες κ.λπ.

4. Παράνομη είσοδος (άρθρο 6 πρώτο εδάφιο) και νόμιμη είσοδος από εξωτερικά σύνορα (άρθρο 7 παράγραφος 1)

Ενδείξεις

- δηλώσεις του αιτούντος άσυλο,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από διεθνή οργανισμό όπως π.χ. την Ύπατη Αρμοστεία των Η.Ε. για τους πρόσφυγες,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από άλλο κράτος μέλος ή από τρίτο κράτος,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από συγγενείς, συνταξιδιώτες κ.λπ.,
- δακτυλικά αποτυπώματα, εκτός εάν οι αρχές αναγκάστηκαν να πάρουν τα δακτυλικά αποτυπώματα κατά τη διέλευση από τα εξωτερικά σύνορα. Στην περίπτωση αυτή, αυτά αποτελούν αποδείξεις κατά την έννοια του καταλόγου Α,
- εισιτήρια ταξιδίου,
- αποδείξεις ξενοδοχείων,
- δελτίο εισόδου σε δημόσιους ή ιδιωτικούς οργανισμούς των κρατών μελών,
- δελτίο ραντεβού σε γιατρό, οδοντίατρο κ.λπ.,
- δεδομένα που πιστοποιούν ότι ο αιτών άσυλο χρησιμοποίησε τις υπηρεσίες μεταφοράς παράνομων μεταναστών ή πρακτορείου ταξιδίων,
- κ.λπ.

5. Έξοδος από την επικράτεια των κρατών μελών (άρθρο 3 παράγραφος 7)

Ενδείξεις

- δηλώσεις του αιτούντος άσυλο,

(¹) Οι ενδείξεις αυτές πρέπει να συνοδεύονται πάντοτε από μια απόδειξη κατά την έννοια του καταλόγου Α.

- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από διεθνή οργανισμό όπως π.χ. την Ύπατη Αρμοστεία των Η.Ε. για τους πρόσφυγες,
 - μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από άλλο κράτος μέλος,
 - σχετικά με το άρθρο 3 παράγραφος 7 και το άρθρο 10 παράγραφος 3: σφραγίδα εξόδου όταν ο αιτών άσυλο έχει εγκαταλείψει την επικράτεια των κρατών μελών για διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών,
 - μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από συγγενείς, συνταξιδιώτες κ.λπ.,
 - δακτυλικά αποτυπώματα, εκτός εάν οι αρχές αναγκάστηκαν να πάρουν τα δακτυλικά αποτυπώματα κατά τη διέλευση από τα εξωτερικά σύνορα. Στην περίπτωση αυτή, αυτά αποτελούν αποδείξεις κατά την έννοια του καταλόγου Α,
 - εισιτήρια ταξιδιού,
 - αποδείξεις ξενοδοχείων,
 - δελτίο ραντεβού σε γιατρό, οδοντίατρο κ.λπ.,
 - δεδομένα που πιστοποιούν ότι ο αιτών άσυλο χρησιμοποίησε τις υπηρεσίες μεταφοράς παράνομων μεταναστών ή πρακτορείου ταξιδιών,
 - κ.λπ.
6. Διανομή, τουλάχιστον έξι μηνών, στο κράτος μέλος στο οποίο ο αιτών άσυλο υπέβαλε την αίτησή του, πριν την υποβολή της εν λόγω αιτήσεως (άρθρο 6 εδάφιο 2)

Ενδείξεις

- δηλώσεις του αιτούντος άσυλο,
 - μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από διεθνή οργανισμό όπως π.χ. την Ύπατη Αρμοστεία των Η.Ε. για τους πρόσφυγες,
 - μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από συγγενείς, συνταξιδιώτες κ.λπ.,
 - δήλωση που επιδίδεται στους αλλοδαπούς που γίνονται ανεκτοί,
 - δακτυλικά αποτυπώματα, εκτός εάν οι αρχές αναγκάστηκαν να πάρουν τα δακτυλικά αποτυπώματα κατά τη διέλευση από τα εξωτερικά σύνορα. Στην περίπτωση αυτή, αυτά αποτελούν αποδείξεις κατά την έννοια του καταλόγου Α,
 - εισιτήρια ταξιδιού,
 - αποδείξεις ξενοδοχείων,
 - δελτίο ραντεβού σε γιατρό, οδοντίατρο κ.λπ.,
 - δεδομένα που πιστοποιούν ότι ο αιτών άσυλο χρησιμοποίησε τις υπηρεσίες μεταφοράς παράνομων μεταναστών ή πρακτορείου ταξιδιών,
 - κ.λπ.
7. Στιγμή υποβολής της αιτήσεως ασύλου (άρθρο 8)

Ενδείξεις

- δηλώσεις του αιτούντος άσυλο,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από διεθνή οργανισμό όπως π.χ. την Ύπατη Αρμοστεία των Η.Ε. για τους πρόσφυγες,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από συγγενείς, συνταξιδιώτες κ.λπ.,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των στοιχείων από άλλο κράτος μέλος.

II. Υποχρέωση επανεισοδοχής ή εκ νέου αποδοχής του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως ασύλου

1. Διαδικασία αιτήσεως ασύλου υπό εξέταση ή προγενέστερης [άρθρο 10 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε)]

Ενδείξεις

- δηλώσεις του αιτούντος ασύλο,

- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από διεθνή οργανισμό όπως π.χ. την Υπάτη Αρμοστεία των Η.Ε. για τους πρόσφυγες,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από άλλο κράτος μέλος.

2. Έξοδος από την επικράτεια των κρατών μελών (άρθρο 10 παράγραφος 3)

Ενδείξεις

- δηλώσεις του αιτούντος άσυλο,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από διεθνή οργανισμό όπως π.χ. την Υπάτη Αρμοστεία των Η.Ε. για τους πρόσφυγες,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από άλλο κράτος μέλος,
- σφραγίδα εξόδου όταν ο αιτών άσυλο έχει εγκαταλείψει την επικράτεια των κρατών μελών για διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από συγγενείς, συνταξιδιώτες κ.λπ.,
- δακτυλικά αποτυπώματα, εκτός εάν οι αρχές αναγκάστηκαν να πάρουν τα δακτυλικά αποτυπώματα κατά τη διέλευση από τα εξωτερικά σύνορα. Στην περίπτωση αυτή, αυτά αποτελούν αποδείξεις κατά την έννοια του καταλόγου Α,
- εισιτήρια ταξιδίου,
- αποδείξεις ξενοδοχείων,
- δελτίο ραντεβού σε γιατρό, οδοντίατρο κ.λπ.,
- δεδομένα που πιστοποιούν ότι ο αιτών άσυλο χρησιμοποίησε τις υπηρεσίες μεταφοράς παράνομων μεταναστών ή πρακτορείου ταξιδίων,
- κ.λπ.

3. Απομάκρυνση από το έδαφος των κρατών (άρθρο 10 παράγραφος 4)

Ενδείξεις

- δηλώσεις του αιτούντος άσυλο,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από διεθνή οργανισμό όπως π.χ. την Υπάτη Αρμοστεία των Η.Ε. για τους πρόσφυγες,
- σφραγίδα εξόδου όταν ο αιτών άσυλο έχει εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών για διάστημα τουλάχιστον τριών μηνών,
- μαρτυρίες/επιβεβαίωση των πληροφοριών από συγγενείς, συνταξιδιώτες κ.λπ.,
- δακτυλικά αποτυπώματα, εκτός εάν οι αρχές αναγκάστηκαν να πάρουν τα δακτυλικά αποτυπώματα κατά τη διέλευση από τα εξωτερικά σύνορα. Στην περίπτωση αυτή, αυτά αποτελούν αποδείξεις κατά την έννοια του καταλόγου Α,
- εισιτήρια ταξιδίου,
- αποδείξεις ξενοδοχείων,
- δελτίο ραντεβού σε γιατρό, οδοντίατρο κ.λπ.,
- δεδομένα που πιστοποιούν ότι ο αιτών άσυλο χρησιμοποίησε τις υπηρεσίες μεταφοράς παράνομων μεταναστών ή πρακτορείου ταξιδίων,
- κ.λπ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III.3

Έντυπο αδείας για την αποστολή ενός αιτούντος άσυλο από το ένα κράτος μέλος στο άλλο

(Εγκριθέν από το Συμβούλιο στις 20 Ιουνίου 1994)

(ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ)
(ΑΡΜΟΔΙΑ ΑΡΧΗ)

Αριθ. αναφοράς (*)

ΑΔΕΙΑ

Εκδίδονται κατ' εφαρμογήν των άρθρων 11 και 13 της σύμβασης του Δουβλίνου της 15ης Ιουνίου 1990 σχετικά με τον καθορισμό του κράτους που είναι υπεύθυνο για την αίτηση ασύλου που υποβάλλεται σε ένα κράτος μέλος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ισχύει μόνον για τη μεταγωγή από⁽¹⁾ σε⁽²⁾. Ο αιτών το άσυλο πρέπει να παρουσιασθεί σε.....⁽³⁾ πριν από τις⁽⁴⁾.

Εκδόθηκε στ.....

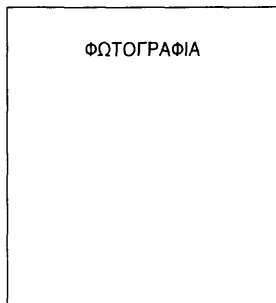
ΕΠΩΝΥΜΟ:

ΟΝΟΜΑ:

ΤΟΠΟΣ ΚΑΙ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ:

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ:

Ημερομηνία εκδόσεως:

ΣΦΡΑΓΙΔΑ

.....
Για την Αρμόδια Αρχή

Η ταυτότητα του φέροντος την παρούσα άδεια διέλευσης αναγνωρίσθηκε από τις αρχές⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾.

Το παρόν έγγραφο εκδίδεται μόνον κατ' εφαρμογήν των άρθρων 11 και 13 της σύμβασης του Δουβλίνου και κατά κανένα τρόπο δεν αποτελεί έγγραφο εξομοιούμενο προς έγγραφο ταξιδιού το οποίο επιτρέπει τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων ή προς έγγραφο που αποδεικνύει την ταυτότητα του ατόμου.

(*) Ο αριθμός αναφοράς δίδεται από το κράτος από το οποίο γίνεται η μεταγωγή.

(¹) Κράτος μέλος από το οποίο γίνεται η μεταγωγή.

(²) Κράτος μέλος προς το οποίο γίνεται η μεταγωγή.

(³) Μέρος όπου πρέπει να παρουσιασθεί ο αιτών το άσυλο κατά την άφιξή του στο δεύτερο κράτος μέλος.

(⁴) Προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να παρουσιασθεί ο αιτών το άσυλο κατά την άφιξή του στο δεύτερο κράτος μέλος.

(⁵) Βάσει των ακόλουθων εγγράφων ταξιδιού ή ταυτότητας που παρουσιάζονται στις αρχές.

(⁶) Βάσει της δήλωσης του αιτούντος το άσυλο ή άλλων εγγράφων πλην του εγγράφου ταξιδιού ή ταυτότητας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ.4

Διανομή και απόρρητο των κοινών εκθέσεων σχετικά με την κατάσταση σε ορισμένες τρίτες χώρες

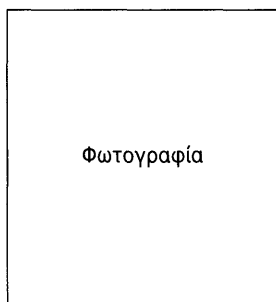
(Εγκριθέν από το Συμβούλιο της 20ής Ιουνίου 1994)

- Οι κοινές εκθέσεις, ενδεχομένως συνοδευόμενες από εσωτερικό σημείωμα με τις παρατηρήσεις του CIREA προς τη διευθύνουσα ομάδα I (Ασύλο — Μετανάστευση), απευθύνονται στους προϊσταμένους αντιπροσωπιών της ομάδας αυτής που είναι υπεύθυνοι για την εθνική διανομή των κοινών εκθέσεων εντός των ορίων που καθορίζονται στις δύο παρακάτω περιπτώσεις.
 - Οι εθνικές αρχές που είναι αρμόδιες για θέματα ασύλου και για τους αλλοδαπούς θα μπορούν να χρησιμοποιούν τις εκθέσεις αυτές μεταξύ των πληροφοριακών στοιχείων που διαθέτουν.
 - Σε συνάρτηση με τις εθνικές διαδικασίες, οι εκθέσεις αυτές είναι δυνατόν να φέρονται σε γνώση των ενεχομένων σε διαφορά μερών στα πλαίσια δικαστικής προσφυγής κατ' αποφάσεως των αρχών που είναι αρμόδιες για θέματα ασύλου ή αλλοδαπών.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ.5

**ΕΝΙΑΙΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΠΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΑΣΥΛΟΥ**

(Εγκριθέν από το Συμβούλιο της 20ής Ιουνίου 1994)

Αριθμός του φακέλλου**Στοιχεία ταυτότητας αιτούντος**

1. Επώνυμο (*)
το γένος
2. Όνομα (ονόματα)
3. Ο ενδιαφερόμενος έχει ή είχε ποτέ άλλα επώνυμα;
Ποία;
4. Ημερομηνία γεννήσεως
5. Τόπος γεννήσεως
Διοικητική περιφέρεια
Χώρα
6. Υπηκοότητα (ες)
(να αναγραφούν όλες)
α) σημερινή/ές
β) προηγούμενη/ες
γ) ουδεμία/άπατρις
7. Φύλο
8. Όνομα πατρός
9. Όνομα μητρός
10. Οικογενειακή κατάσταση
11. Διεύθυνση
— σημερινή

— στη χώρα καταγωγής
12. Γλώσσα(ες) καταγωγής

 ναι όχι άρρεν θήλυ άγαμος έγγαμος χήρος διαζευγμένος

(*) Κεφαλαία.

Στοιχεία ταυτότητας μελών οικογένειας

13. Σύζυγος: Επώνυμο (*), το γένος, όνομα (ονόματα), φύλο, τόπος και ημερομηνία γεννήσεως, τόπος κατοικίας (όταν ο/η σύζυγος ζητά άσυλο, οφείλει να συμπληρώσει ξεχωριστό έντυπο)
-
-
14. Τέκνα: Επώνυμο (*), όνομα (ονόματα), φύλο, ημερομηνία γεννήσεως, τόπος γεννήσεως, τόπος κατοικίας (πρέπει να αναφερθούν όλα τα τέκνα, τα τέκνα άνω των 16 ετών που ζητούν άσυλο οφείλουν να συμπληρώσουν ξεχωριστό έντυπο)
- α)
- β)
- γ)
- δ)
- ε)
15. Τόπος και ημερομηνία της υποβολής αίτησης ασύλου στο κράτος διαμονής
-

Προγενέστερες αιτήσεις ασύλου

16. Ο αιτών άσυλο έχει ήδη ζητήσει στο κράτος παραμονής ή σε άλλο κράτος άσυλο ή αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα;

ναι όχι

Πότε και πού;

.....

.....

Έχει ληφθεί απόφαση για την αίτηση;

όχι δεν γνωρίζει ναι, απερρίφθη

Πότε ελήφθη η απόφαση;

.....

Ταξιδιωτικά έγγραφα

17. Διαβατήρια

ναι όχι

Αριθμός

.....

Ημερομηνία εκδόσεως

.....

Εκδούσα αρχή

.....

Ισχύει μέχρι

.....

18. Υποκατάστατο διαβατηρίου

ναι όχι

Αριθμός

.....

Ημερομηνία εκδόσεως

.....

Εκδούσα αρχή

.....

Ισχύει μέχρι

.....

19. Λοιπά έγγραφα

ναι όχι

Αριθμός

.....

Ημερομηνία εκδόσεως

.....

Εκδούσα αρχή

.....

Ισχύει μέχρι

.....

20. Ελλείπει εγγράφων:

Αναχώρηση απωλέσθηκαν εκλάπησαν

(Αναφέρατε αν περιείχαν εδεχομένως θεώρηση ή ισχύουσα άδεια παραμονής και, σε καταφατική περίπτωση, την εκδούσα αρχή, την ημερομηνία εκδόσεως καθώς και τη διάρκεια της ισχύος της)

χωρίς έγγραφα
(πότε, πού

άλλος λόγος
(ποιος;

Έγγραφα παραμονής/θεωρήσεις

21. Ο αιτών άσυλο κατέχει τίτλο διαμονής/θεώρηση για τη χώρα παραμονής;

ναι όχι

Είδος

άδεια παραμονής θεώρηση εισόδου
 θεώρηση διέλευσης

Ημερομηνία εκδόσεως

Εκδούσα αρχή

Ισχύει μέχρι

.....

22. Ο αιτών άσυλο κατέχει τίτλο διαμονής/θεώρηση για άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

ναι όχι

Για ποιο κράτος;

.....

Είδος

άδεια παραμονής θεώρηση εισόδου
 θεώρηση διέλευσης

Ημερομηνία εκδόσεως

Εκδούσα αρχή

Ισχύει μέχρι

.....

23. Ο αιτών άσυλο κατέχει τίτλο διαμονής/θεώρηση για τρίτο κράτος;
 Για ποιο κράτος;

ναι όχι

Είδος

άδεια παραμονής θεώρηση εισόδου
 θεώρηση διέλευσης

Ημερομηνία εκδόσεως

Εκδούσα αρχή

Ισχύει μέχρι

.....

Δρομολόγιο

24. Χώρα αφετηρίας του ταξιδιού
 (χώρα καταγωγής ή προέλευσης)

— Ακολουθητέο δρομολόγιο από τη χώρα όπου άρχισε τα ταξίδια μέχρι την είσοδο στη χώρα στην οποία ζητήθηκε άσυλο

— Χρονική ανάλυση διαδρομής

— Διέλευση των συνόρων

— από κανονικό σημείο διέλευσης

— αποφεύγοντας το συνοριακό έλεγχο (παράνομη είσοδος)

— χρησιμοποιηθέν μέσον

μέσο μαζικής μεταφοράς (ποιο; ...)

ιδιωτικό όχημα

άλλο μέσο (ποιο; ...)

25. Ο αιτών άσυλο εισήλθε μέσω άλλου κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

- όχι
 ναι

- Σε ποίο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εισήλθε αρχικά;
- Διέλευση των συνόρων από κανονικό σημείο διέλευσης ή
- Αποφεύγοντας το συνοριακό έλεγχο στο σημείο
- Πότε;

.....

.....

.....

.....

.....

Παραμονή σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης

26. Παραμονή σε άλλο/α κράτος/η μέλος της Ε.Ε. μετά την αναχώρηση από τη χώρα έναρξης του ταξιδιού (χώρα καταγωγής/προέλευσης)

- όχι
 ναι

- Σε ποιο ή ποιά κράτη;
- Από-έως
- Τόπος/ακριβής διεύθυνση
- Η παραμονή ήταν
- Διάρκεια ισχύος της άδειας παραμονής
- Σκοπός της παραμονής

.....

.....

.....

νόμιμη παράνομη

.....

.....

.....

Παραμονή σε τρίτες χώρες (μη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

27. Παραμονή σε μία ή πολλές τρίτες χώρες μετά την αναχώρηση από τη χώρα έναρξης του ταξιδιού (χώρα καταγωγής/προέλευσης)

- όχι
 ναι

- Σε ποία ή ποιές τρίτες χώρες
- Από-έως
- Τόπος/ακριβής διεύθυνση

.....

.....

.....

Ξενοδοχείο/Ξενώνας Ιδιωτική κατοικία

Στρατόπεδο Άλλου

(πού;

- Η παραμονή ήταν
- Διάρκεια ισχύος της άδειας παραμονής
- Σκοπός της παραμονής

νόμιμη παράνομη

.....

.....

.....

.....

- Υπήρχε φόβος αποτομής/απομάκρυνσης;
- Προς ποιά κράτος;
- Γιατί;
- Λόγοι συνέχισης του ταξιδιού

 ναι όχι

.....

.....

.....

Πληροφορίες για τους συγγενείς που διαμένουν στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε τρίτη χώρα

28. α) Έχει αναγνωρισθεί η ιδιότητα του πρόσφυγα, σε κάποιο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος, σε ένα από τα μέλη της οικογένειάς το οποίο διαμένει νομίμως εκεί;
- Ονοματεπώνυμο αυτού του μέλους της οικογενείας
 - Κράτος μέλος
 - Διεύθυνση σ' αυτό το κράτος

 ναι όχι

.....

.....

.....

.....

.....

- β) Έχει αντίρρηση κάποιος από τους ενδιαφερόμενους για την εξέταση της αίτησης ασύλου σ' αυτό το κράτος μέλος ή στο τρίτο κράτος;

 ναι όχι

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III.6

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 20ής Ιουνίου 1994

σχετικά με την ανακοίνωση της Επιτροπής για την πολιτική της μετανάστευσης και ασύλου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΕΚΦΡΑΖΕΙ την ικανοποίησή του για την ανακοίνωση της Επιτροπής για τις πολιτικές μετανάστευσης και ασύλου της 3ης Φεβρουαρίου 1994, μεγάλο πλεονέκτημα της οποίας είναι ότι καλύπτει τις ποικίλες πτυχές του θέματος της πολιτικής μετανάστευσης και ασύλου,

ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΕΙ ότι το Συμβούλιο Γενικών Υποθέσεων, Κοινωνικών Υποθέσεων, Αναπτύξεως, καθώς και τα προπαρασκευαστικά όργανα του Συμβουλίου Δικαιοσύνης και Εξωτερικών Υποθέσεων, κατ' εφαρμογή των διαδικαστικών αποφάσεων της συνόδου της 23ης Μαρτίου 1994, εξέτασαν τα διάφορα κεφάλαια αυτής της ανακοινώσεως,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙ τη σχετική ανταλλαγή απόψεων στην άτυπη σύνοδο υπουργών Εσωτερικών της Θεσσαλονίκης, στις 6 και 7 Μαΐου 1994,

ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ότι δίνει απόλυτη προτεραιότητα στο σχετικό σχέδιο δράσης και στο πρόγραμμα εργασιών προτεραιότητας 1994, τα οποία εγκρίθηκαν στα τέλη 1993,

ΚΑΛΕΙ τα αρμόδια όργανα να εξετάσουν κατά την κατάρτιση νέου προγράμματος εργασίας κατά πόσο είναι σκόπιμο να υπαχθούν σε αυτό και τα αντικείμενα της εν λόγω ανακοινώσεως, τα οποία εμπίπτουν μεν στις διατάξεις του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά δεν περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα των κατά προτεραιότητα εργασιών του έτους 1994.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ.7

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Νοεμβρίου 1994

για την οργάνωση και ανάπτυξη του κέντρου πληροφόρησης, μελετών και ανταλλαγών στον τομέα της διέλευσης των συνόρων και της μετανάστευσης (CIREFI)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙ την απόφαση που έλαβαν οι αρμόδιοι για τη μετανάστευση υπουργοί στις 30 Νοεμβρίου και την 1η Δεκεμβρίου 1992 για τη δημιουργία κέντρου πληροφόρησης, μελετών και ανταλλαγών στον τομέα της διέλευσης των συνόρων και της μετανάστευσης (CIREFI), και σημειώνει ότι στο πρόγραμμα προτεραιοτήτων του 1994 στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, το οποίο εκδόθηκε τον Νοέμβριο του 1993, ζητήθηκε από το CIREFI να συνεχίσει τις εργασίες του,

ΤΟΝΙΖΕΙ τα επείγοντα προβλήματα που προκύπτουν από την παράνομη μετανάστευση και διαμονή υπηκόων τρίτων χωρών στα κράτη μέλη και θεωρεί ότι μόνον συντονισμένη αλληλέγγυη δράση των κρατών μελών μπορεί να ανακόψει ή να μειώσει το κύμα της παράνομης μετανάστευσης,

ΥΠΟΓΡΑΜΜΙΖΕΙ ότι όλα τα κράτη μέλη πρέπει να καταπολεμήσουν τα κυκλώματα παράνομης λαθρομετανάστευσης και να τα εμποδίσουν να οργανώνουν ή να υποστηρίζουν παράνομες μεταναστευτικές κινήσεις μεγάλης κλίμακας,

ΔΕΔΟΜΕΝΟΥ ότι η ενίσχυση της συνεργασίας κρατών μελών απαιτεί βελτιωμένη ανταλλαγή πληροφοριών και ομοιομορφη εκτίμηση της κατάστασης, ώστε να βελτιωθεί ο συντονισμός σε ολόκληρη την Ένωση στους τομείς λαθρομετανάστευσης και απομάκρυνσης, ΚΡΙΝΕΙ και ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ότι το CIREFI θα πρέπει να αναπτυχθεί σταδιακά κατά τον ακόλουθο τρόπο:

1. Το CIREFI θα επικουρεί τα κράτη μέλη προκειμένου να εξετάζουν αποτελεσματικά τη νόμιμη μετανάστευση, να εμποδίζουν την παράνομη μετανάστευση και διαμονή, να καταπολεμούν αποτελεσματικά τις εγκληματικές δραστηριότητες που σχετίζονται με τη λαθρομετανάστευση, να ανιχνεύουν καλύτερα τα παραποιημένα έγγραφα και να βελτιώνουν τις πρακτικές απομάκρυνσης.
2. Το CIREFI θα συνέρχεται σε τακτά διαστήματα υπό μορφή μόνιμης διάσκεψης εμπειρογνομόνων αντιπροσώπων των κρατών μελών με υλικοτεχνική στήριξη από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου.

3. Με την επιφύλαξη των άλλων καθηκόντων που περιλαμβάνονται στην απόφαση των αρμοδίων για τη μετανάστευση υπουργών της 30ής Νοεμβρίου και 1ης Δεκεμβρίου 1992, έργο του CIREFI είναι:

- 3.1 να συγκεντρώνει με τυποποιημένα έντυπα, στατιστικά στοιχεία όσον αφορά
 - α) τη νόμιμη μετανάστευση,
 - β) την παράνομη μετανάστευση και διαμονή,
 - γ) τη διευκόλυνση της παράνομης μετανάστευσης,
 - δ) τη χρησιμοποίηση πλαστών ή παραποιημένων ταξιδιωτικών εγγράφων,
 - ε) τα μέτρα που λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές και να συντάσσει σε αυτή τη βάση εκθέσεις τακτικά και σε συγκεκριμένες περιστάσεις, στις οποίες θα αναφέρονται οι τάσεις, οι εξελίξεις και οι μεταβολές·

3.2. να αναλύει τις συλλεγείσες πληροφορίες, να συνάγει συμπεράσματα και να παρέχει τυχόν συμβουλές·

3.3. να διοργανώνει την ανταλλαγή πληροφοριών σε θέματα απομάκρυνσης, ιδίως όσον αφορά τις χώρες προορισμού, τους αερολιμένες αναχώρησης ή άφιξης, τις μεταφορικές εταιρείες, τα δρομολόγια, τους ναύλους, τις δυνατότητες κράτησης θέσεων, τις συνθήκες μεταφοράς, την αναγκαία συνοδεία, τις δυνατότητες μίσθωσης αεροσκαφών, καθώς και τα προβλήματα που σχετίζονται με την απόκτηση ταξιδιωτικών εγγράφων επαναπατρισμού.

Το CIREFI θα υποβάλλει ετήσια έκθεση δραστηριοτήτων και, κατόπιν αιτήματος, τυχόν άλλες εκθέσεις στο Συμβούλιο (Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων).

Τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα δεν μπορούν να τυγχάνουν επεξεργασίας και, ιδίως, δεν μπορούν να διαβιβάζονται από ή προς το CIREFI.

Το CIREFI δεν είναι αρμόδιο να δίδει οδηγίες στις αρχές των κρατών μελών.

Οι δραστηριότητες του CIREFI δεν εμποδίζουν μια στενότερη συνεργασία κρατών μελών.

4. Το CIREFI, ως μόνιμη διάσκεψη, όπως ορίζεται στο σημείο 2, θα συνέρχεται τακτικά ή όταν το απαιτούν

οι περιστάσεις, και κατά γενικό κανόνα, μία φορά το μήνα. Ει δυνατόν, οι συζητήσεις θα έχουν κατάλληλα προετοιμαστεί και θα αφορούν συγκεκριμένο θέμα κοινού ενδιαφέροντος ώστε να καθίσταται δυνατή η αποτελεσματική ανταλλαγή πληροφοριών.

Οι υπηρεσίες του Συμβουλίου θα καθορίζουν τις προτεραιότητες των εργασιών του CIREFI εντός των πλαισίων των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί σύμφωνα με το σημείο 3.

Η υλικοτεχνική υποδομή της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου θα παρέχει στο CIREFI την απαραίτητη διοικητική και οργανωτική συνδρομή και θα συμβάλλει στην προετοιμασία και την αξιοποίηση των συνεδριάσεων του CIREFI. Η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, στα πλαίσια των δημοσιονομικών δυνατοτήτων της, θα παρέχει στο CIREFI το προσωπικό και το υλικό που απαιτείται για την εκτέλεση των καθηκόντων του.

5. Το Συμβούλιο σημειώνει επίσης ότι, στο διάστημα που μεσολαβεί ανάμεσα στις συνεδριάσεις του CIREFI ως μόνιμης διάσκεψης κατά την έννοια του σημείου 2, οι εθνικές κεντρικές υπηρεσίες των ενδιαφερομένων κρατών μελών θα ανταλλάσσουν απευθείας πληροφορίες σε πολυμερές ή διμερές επίπεδο στις περιπτώσεις που απαιτούν άμεση δράση. Εξάλλου, οι πληροφορίες θα ανταλλάσσονται στο μέτρο του δυνατού με τη χρησιμοποίηση τυποποιημένων εντύπων ή κατά περίπτωση με συμπεφωνημένη διαδικασία.

Οι δαπάνες στις οποίες υπόκειται μια εθνική κεντρική υπηρεσία, συμπεριλαμβανομένων των δαπανών επικοινωνίας με τις άλλες εθνικές κεντρικές υπηρεσίες, θα βαρύνουν το κράτος μέλος στο οποίο ανήκει.

6. Το Συμβούλιο κρίνει ότι το CIREFI μπορεί να αρχίσει τη διεξαγωγή των εργασιών του, όπως ορίζονται στα παρόντα συμπεράσματα, από 1ης Ιανουαρίου 1995.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV.1

ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΙ

ως προς το περιεχόμενο των κοινών εκθέσεων σχετικά με τρίτες χώρες

(Κείμενο εγκριθέν από το Συμβούλιο στις 20 Ιουνίου 1994)

A. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Οι υπουργοί οι αρμόδιοι για τη μετανάστευση δήλωσαν επανειλημμένα ότι είναι σκόπιμο να εκπονηθούν κοινές εκθέσεις σχετικά με την κατάσταση σε ορισμένες τρίτες χώρες προέλευσης των αιτούντων άσυλο. Κρίνουν ότι ο μηχανισμός αυτός είναι βασικός ενόψει μιας συγκλίнуσας και εν συνεχεία εναρμονισμένης ανάλυσης των αιτήσεων ασύλου.
2. Για να ανταποκριθούν πλήρως στο στόχο αυτό, οι εκθέσεις θα πρέπει να περιλαμβάνουν ορισμένες πληροφορίες.
3. Προτείνεται οι εκθέσεις τις οποίες εκπονούν επιτόπου οι Πρεσβείες των κρατών μελών να περιέχουν κατά το δυνατόν τα διάφορα σημεία τα οποία αναφέρονται παρακάτω.
4. Θα ήταν σκόπιμο οι εκθέσεις αυτές να δίνουν μια συνολική και ακριβή θεώρηση της πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης της τρίτης χώρας, χωρίς υπερβολικές λεπτομέρειες. Είναι όντως βασικό να μπορούν να συντάσσονται σύντομα.
5. Συμφωνήθηκε ότι οι προσανατολισμοί που ακολουθούν μπορούν να προσαρμόζονται ανάλογα με την τρίτη χώρα για την οποία ζητείται κοινή έκθεση. Ενίοτε αυτό θα σημαίνει κατάργηση κάποιου σημείου. Σε άλλες περιπτώσεις θα προστίθενται ορισμένες ερωτήσεις ανάλογα με τις ανάγκες πληροφόρησης.
6. Η μέθοδος αυτή θα μπορεί να επανεξεταστεί με βάση την υπάρχουσα εμπειρία.

B. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

I. Γενική πολιτική κατάσταση

1. Πρόσφατες πολιτικές εξελίξεις
2. Συγκεκριμένη σημερινή πολιτική κατάσταση στη χώρα, και ειδικότερα οι ακόλουθες πτυχές:

- α) να διευκρινιστούν, ει δυνατόν, οι ακόλουθες πτυχές ως προς το χαρακτήρα του καθεστώτος
 - ελεύθερες εκλογές,
 - πολυκομματισμός,
 - ελευθερία φρονήματος και του συνέχεσθαι,
 - θρησκευτική ελευθερία,
 - ανεξαρτησία των δικαστηρίων,
 - δράση των υπηρεσιών ασφάλειας,
 - κατάσταση των μειονοτήτων

β) κατάσταση όσον αφορά την ασφάλεια (συμπεριλαμβανομένου τυχόν πολέμου ή εμφυλίου πολέμου).

3. Προοπτικές

- α) Η πολιτική κατάσταση, στο βαθμό που μπορεί να εκτιμηθεί, φαίνεται σταθερή;
- β) Υπάρχουν γνωστά πολιτικά χρονοδιαγράμματα (ημερομηνίες εκλογών κ.λπ.);

II. Γενική κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

1. Έχει προσχωρήσει η συγκεκριμένη χώρα σε νομικά κείμενα προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου, διευκρινίζοντας κατά προτίμηση σε ποιούς; Πώς συμμορφώνεται στην πράξη με τις αρχές τους;
2. Μπορούν οι διεθνείς οργανισμοί για τα ανθρώπινα δικαιώματα να ελέγχουν κατά πόσον αυτά γίνονται σεβαστά στη συγκεκριμένη χώρα;
3. Πραγματικός σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων

Εκτίθενται τα άτομα σε ενέργειες που αντιβαίνουν στα ανθρώπινα δικαιώματα, και ειδικότερα:

- α) Σε βασανιστήρια, απάνθρωπη ή εξευτελιστική μεταχείριση και τιμωρία (όπως δικαστική καταδίκη σε ξυλοδαρμό, νομοθεσία που εισάγει φυλετικές διακρίσεις);
- β) Συχνή επιβολή της θανατικής ποινής (σε χώρες όπου η ποινή αυτή εξακολουθεί να εκτελείται);
- γ) Συνθήκες κράτησης που αντιβαίνουν στα ανθρώπινα δικαιώματα, αυθαίρετες συλλή-

ψεις, στέρηση της ελευθερίας μετακίνησης, στέρηση της δυνατότητας προσφυγής στα δικαστήρια ή ειδικά μέτρα κατά των πολιτικών κρατούμενων;

III. Συγκεκριμένες πληροφορίες ως προς διώξεις λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, συγκεκριμένης κοινωνικής προέλευσης ή λόγω πολιτικών φρονημάτων

1. Κρατικές διώξεις

α) Υπάρχουν μορφές κρατικών διώξεων, όπως παραδείγματος χάρι καταπιεστικά μέτρα ή αυθαίρετη μεταχείριση εκ μέρους των κρατικών οργάνων έναντι ορισμένων ομάδων προσώπων;

β) Ποια είναι η έκταση των διώξεων αυτών, ιδίως όσον αφορά;

— τυχόν προσβολή της ζωής, της υγείας, της ελευθερίας συμπεριλαμβανομένης της θρησκευτικής ελευθερίας;

— υπέρμετρα αυστηρούς όρους συνδεδεμένους με την εκτέλεση της στρατιωτικής θητείας, εάν υπάρχουν;

— άλλες κοινωνικές διακρίσεις.

2. Υπάρχουν άλλες μορφές έμμεσων κρατικών διώξεων (διώξεις μη προερχόμενες από τις δημόσιες αρχές αλλά υπ' ευθύνη τους), όπως όταν οι εθνικές αρχές δεν θέλουν να προσφέρουν ικανοποιητική προστασία στα μέλη μιας συγκεκριμένης ομάδας του πληθυσμού τα οποία απειλούνται σοβαρά και συστηματικά από τους συμπολίτες τους;

IV. Δυνατότητες διαφυγής εντός του συγκεκριμένου κράτους

(εφόσον υπάρχει πολιτική διώξη)

1. Υπάρχουν διώξεις που περιορίζονται σε τμήμα μόνον της επικράτειας του κράτους;

2. Μπορεί κανείς να αποφύγει αυτές τις διώξεις πηγαίνοντας σε άλλο τμήμα της επικράτειας;

V. Κυκλοφορία των υπηκόων του κράτους

1. Ποια είναι η φύση των ελέγχων που υφίστανται οι ημεδαποί στα εξωτερικά σύνορα (ξηράς, θαλάσσης και αέρος) των κρατών αυτών; Ειδικότερα, ποιες είναι οι διατυπώσεις κατά την είσοδο ή την αναχώρηση των ημεδαπών; Συνιστούν διάκριση σε σχέση με τους ελέγχους που γίνονται σε αλλοδαπούς;

2. Μήπως με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, υπάρχουν κυκλώματα που οργανώνουν την αναχώρηση υπηκόων από το κράτος;

VI. Γνησιότητα των εγγράφων

1. Πόσο αξιόπιστα είναι τα εκδοθέντα από τις εθνικές αρχές έγγραφα με τα οποία εφοδιάζονται οι υπήκοοι και, ιδίως, τα ταξιδιωτικά έγγραφα;

2. Οι υπήκοοι της χώρας εύκολη πρόσβαση σε ψευδή επίσημα έγγραφα ή βεβαιώσεις;

VII. Επιστροφή στη χώρα προέλευσης

1. Η κατάθεση αίτησης ασύλου σε άλλη χώρα μπορεί να συνεπάγεται κίνδυνο υποβολής σε ποινές, βασανιστήρια ή σε απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση, μετά την επιστροφή του υπηκόου στη χώρα προέλευσης;

2. Ποια είναι η στάση των δημοσίων αρχών του κράτους έναντι των αλλοδαπών, και ειδικότερα έναντι των αιτούντων άσυλο;

VIII. Οικονομική και κοινωνική κατάσταση

Είναι σκόπιμο να διευκρινίζονται οι γενικές τάσεις της οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης που μπορεί να ωθήσουν τα πρόσωπα να εγκαταλείψουν τη χώρα, όπως τα ακόλουθα στοιχεία:

1. Ποια είναι η σημερινή γενική οικονομική κατάσταση της χώρας και, ενδεχομένως, ορισμένων περιοχών της και ποιες είναι οι προοπτικές ανάπτυξης;

2. Πόση είναι η σημερινή ανεργία και ποιες είναι οι μελλοντικές τάσεις;

3. Υπάρχει σύστημα κοινωνικής πρόνοιας;

IX. Εκπόνηση εκθέσεων σχετικά με τρίτες χώρες υποδοχής

Κατά την εκπόνηση εκθέσεων σχετικά με τρίτες χώρες υποδοχής θα ήταν σκόπιμο να χρησιμοποιούνται κατά το δυνατόν οι προαναφερόμενοι προσανατολισμοί για τις χώρες προέλευσης.

Επιπλέον, θα ήταν σκόπιμο να παρέχονται διευκρινίσεις σχετικά με τις ακόλουθες πτυχές:

1. Η οικεία χώρα έχει προσχωρήσει στη σύμβαση της Γενεύης, της 28ης Ιουλίου 1951, σχετικά με το

- καθεστώς των προσφύγων στην ευρωπαϊκή σύμβαση για την προστασία των θεμελιωδών ελευθεριών και των δικαιωμάτων του ανθρώπου, η σε οποιαδήποτε άλλη ανάλογη σύμβαση σχετικά με τα δικαιώματα του ανθρώπου; Πώς υλοποιεί τις αρχές που τις εμπνέουν; (Τα σχετικά στοιχεία, αν υπάρχουν θα αναφέρονται ως συμπληρωματικά αυτών που ορίζονται στο σημείο II.1);
2. Μπορεί οποιοσδήποτε υπήκοος τρίτης χώρας να υποβάλει αίτηση παροχής ασύλου στη χώρα υποδοχής; Έχει τη δυνατότητα, στα σύνορα ή μέσα στην επικράτεια, να ζητήσει την προστασία των αρχών της χώρας αυτής πριν απευθυνθεί στο κράτος μέλος από το οποίο ζητά άσυλο; Εάν όχι, ισχύει αυτό για υπηκόους ορισμένης εθνικότητας και καταγωγής;
3. Είναι προφανές ότι μπορεί να γίνει δεκτός στη χώρα υποδοχής; Εάν όχι, ισχύει αυτό για υπηκόους ορισμένης εθνικότητας και καταγωγής;
4. Ο αιτών άσυλο τυγχάνει ή μπορεί να τυγχάνει αποτελεσματικής προστασίας κατά της επαναπροώθησης, σύμφωνα με τη σύμβαση της Γενεύης;
- X. Τόπος και ημερομηνία σύνταξης της έκθεσης**
- Θα ήταν σκόπιμο να διευκρινίζεται ο τόπος και η ημερομηνία σύνταξης της κοινής έκθεσης.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV.2

Δεύτερη έκθεση δραστηριοτήτων του κέντρου πληροφόρησης, μελέτης και ανταλλαγών στον τομέα του ασύλου (CIREA)*(Εγκριθείσα από το Συμβούλιο στις 20 Ιουνίου 1994)***I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

- Κατά τη συνεδρίασή τους στις 11 και 12 Ιουνίου 1992, οι υπουργοί αποφάσισαν τη δημιουργία του CIREA. Κύριος στόχος του είναι η συλλογή, ανταλλαγή και μετάδοση πληροφοριών και η εκπόνηση τεκμηρίωσης για όλα τα θέματα που αφορούν το άσυλο.
- Προβλέπεται ότι το CIREA θα εκπονεί καταρχήν δύο φορές κατ' έτος έκθεση δραστηριοτήτων που θα υποβάλλεται στο Συμβούλιο. Η πρώτη έκθεση υποβλήθηκε στους υπουργούς κατά τη συνεδρίαση τους της 1ης και 2ας Ιουνίου 1993 στην Κοπεγχάγη.
- Η δεύτερη έκθεση έχει ως στόχο να καταγράψει την εξέλιξη των εργασιών κατά το δεύτερο εξάμηνο του 1993.

II. ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΟΥ CIREA

Κατά το δεύτερο εξάμηνο του 1993, το CIREA πραγματοποίησε δύο συνεδριάσεις (15 Σεπτεμβρίου και 27 Οκτωβρίου) και θα πραγματοποιήσει και τρίτη συνεδρίαση στις 13 Δεκεμβρίου.

Το CIREA ανέλαβε δύο είδη εργασιών: αφενός, να εξακολουθήσει την εκπόνηση κανόνων σχετικά με τη λειτουργία του και, αφετέρου, την ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα του ασύλου με κάθε κράτος μέλος.

A. Κανόνες λειτουργίας**1. Εκπόνηση ενός νέου συστήματος στατιστικής**

Η ομάδα εκπόνησε ένα νέο σύστημα στατιστικής σχετικά με τον αριθμό των αιτούντων άσυλο και το ποσοστό αναγνώρισης σε κάθε κράτος μέλος.

Αυτό το σύστημα εκπονήθηκε για να ανταποκριθεί πιο αποτελεσματικά στις διατάξεις που περιέχονται στο δεύτερο μέρος της πρώτης παραγράφου του άρθρου 14 της σύμβασης του Δουβλίνου, όπου διευκρινίζεται, κυρίως, ότι τα στατιστικά δεδομένα που αφορούν τις μηνιαίες αφίξεις θα διαβιβάζονται ανά τρίμηνο. Ανταποκρίνεται, επίσης, στους προανατολισμούς που καθορίστηκαν από τους υπουργούς για την επικέντρωση των εργασιών του CIREA στην ανταλλαγή στατιστικών πληροφοριών.

Αυτό το νέο σύστημα επιτρέπει στα κράτη μέλη να έχουν μια πιο ολοκληρωμένη και ακριβή

εικόνα της κατάστασης των αιτούντων άσυλο στον ευρωπαϊκό χώρο. Αφενός, τα κράτη μέλη θα μπορούν να έχουν πρόσβαση στον ακριβή αριθμό των αιτούντων άσυλο που προέρχονται από όλες τις χώρες του κόσμου. Αφετέρου, διευκρινίζεται σε υποσημείωση ποια είναι η γενική ερμηνεία που τα κράτη μέλη δίνουν σε πολλές έννοιες που προβλέπονται στους στατιστικούς πίνακες.

Σ' αυτή την πρώτη φάση προβλέφθηκε να ληφθεί υπόψη μόνο ένας σχετικά περιορισμένος αριθμός σημαντικών δεδομένων που τα κράτη μέλη θα μπορούν εύκολα να συλλέγουν.

Αυτό το νέο στατιστικό σύστημα θα τεθεί σε εφαρμογή από την 1η Ιανουαρίου 1994.

Επιπλέον, η ομάδα προέβη σε ανταλλαγή απόψεων ως προς την προσέγγιση ορισμένων σημαντικών στατιστικών εννοιών.

2. Προανατολισμοί ως προς το περιεχόμενο των κοινών εκθέσεων σχετικά με τις τρίτες χώρες

Οι υπουργοί εξέφρασαν επανειλημμένα την ευχή να εκπονηθούν κοινές εκθέσεις σχετικά με την κατάσταση σε ορισμένες τρίτες χώρες προέλευσης αιτούντων άσυλο. Για να ανταποκριθεί πλήρως σ' αυτό το στόχο, το CIREA έκρινε χρήσιμο, καθεμία από αυτές τις εκθέσεις να συγκεντρώνει έναν ορισμένο αριθμό πληροφοριών.

Προς τούτο, το CIREA επεξεργάστηκε προανατολισμούς τέτοιους ώστε οι εκθέσεις να δίνουν μια συνολική και ακριβή θεώρηση της πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής κατάστασης της τρίτης χώρας, χωρίς υπερβολικές λεπτομέρειες.

Συμφωνήθηκε ότι οι προανατολισμοί θα μπορούν να προσαρμόζονται ανάλογα με την τρίτη χώρα για την οποία ζητείται κοινή έκθεση. Σε ορισμένες περιπτώσεις αυτό θα σημαίνει κατάργηση κάποιου σημείου. Σε άλλες θα προστίθενται ορισμένες συγκεκριμένες ερωτήσεις ανάλογα με τις ανάγκες πληροφόρησης.

3. Διανομή και απόρρητο των κοινών εκθέσεων σχετικά με την κατάσταση σε ορισμένες τρίτες χώρες

Το CIREA εξέτασε επανειλημμένα το θέμα της διανομής και του απόρρητου των κοινών εκθέσεων.

Φαίνεται πως μπορεί να υπάρξει συναίνεση σύμφωνα με την οποία οι κοινές εκθέσεις θα μπορούν να χρησιμοποιούνται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, αν το επιθυμούν, μεταξύ των άλλων πληροφοριακών στοιχείων που διαθέτουν για την επεξεργασία των αιτήσεων ασύλου.

Σε συνάρτηση με τις εθνικές διαδικασίες, οι εκθέσεις αυτές είναι δυνατόν να φέρονται σε γνώση των διαδίκων επί δικαστικής προσφυγής κατ' αποφάσεως των αρχών που είναι αρμόδιες για θέματα ασύλου ή αλλοδαπών.

4. Διαδικασία κατάρτισης των εκθέσεων στα πλαίσια της από κοινού εκτίμησης της κατάστασης σε τρίτες χώρες

Το CIREA θεωρεί ότι είναι σημαντικό να εξασφαλισθεί ταχεία διαδικασία για την εκπόνηση κοινών εκθέσεων σχετικά με την κατάσταση σε τρίτες χώρες.

Γι' αυτό το λόγο, εξέτασε συστηματικά την ακολουθητέα διαδικασία, την απόφαση να γίνεται κοινή έκθεση, την εκπόνησή της από τις αντιπροσωπείες των κρατών μελών σε καθορισμένη τρίτη χώρα και τη διαβίβαση, μετά την περάτωσή της, στο CIREA μέσω των αρμοδίων υπηρεσιών.

B. Οι ανταλλαγές πληροφοριών

1. Κατάσταση στη χώρα προέλευσης των αιτούντων άσυλο

Το CIREA προέβη σε λεπτομερή εξέταση της κατάστασης στην Αιθιοπία/Ερυθραία (WGI 1356) και τη Ρουμανία (WGI 1404), βάσει κοινών εκθέσεων τις οποίες εκπόνησαν επίτου οι αντιπροσωπείες των Δώδεκα και επεξεργάστηκε η ευρωπαϊκή πολιτική συνεργασία.

Η συζήτηση, η οποία αποδείχτηκε πολύ χρήσιμη για τα κράτη μέλη, επέτρεψε την πραγματοποίηση άτυπων διαβουλεύσεων που έχουν ως στόχο να διευκολύνουν ένα συντονισμό των πρακτικών και πολιτικών στον τομέα του ασύλου.

Σ' αυτό το πλαίσιο, συνεισέφερε στη γενική συζήτηση για τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη θα εφαρμόσουν το άρθρο 1 Α της σύμβασης της Γενεύης. Επιπλέον, το CIREA είχε την ευκαιρία να ανταλλάξει απόψεις για τους αιτούντες που προέρχονται από άλλες περιοχές, όπως οι Αλβανοί του Κοσσυφοπεδίου.

2. Νέος κατάλογος κοινών εκθέσεων για τρίτες χώρες

Συμφωνήθηκε να ζητηθεί από την ευρωπαϊκή πολιτική συνεργασία να εκπονήσει κοινές εκθέσεις για άλλες τρίτες χώρες (Βουλγαρία, Κίνα, Ιράκ, Βιετνάμ, Ζαΐρ).

Όταν έλθει η ώρα θα απευθυνθεί αίτηση επίσης για την Τουρκία και τη Νιγηρία.

3. Εξέταση της διαφοράς στα ποσοστά αναγνώρισης του καθεστώτος του πρόσφυγα

Το CIREA προέβη σε ανταλλαγή απόψεων για τις διαφορές και τους λόγους που προκάλεσαν πολύ διαφορετικά ποσοστά αναγνώρισης μεταξύ των κρατών μελών.

Γι' αυτό το λόγο, έδωσε προτεραιότητα στην εξέταση της κατάστασης στις τρίτες χώρες από τις οποίες προέρχονται οι περισσότεροι αιτούντες άσυλο στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αποδείχτηκε ότι αυτό αποτελεί ένα από τα βασικά σημεία που το CIREA προτίθεται να εξετάσει, συμβάλλοντας στη γενική συζήτηση για τον τρόπο που τα κράτη μέλη εφαρμόζουν το άρθρο 1 παράρτημα Α της σύμβασης της Γενεύης.

4. Διαβήματα προς τις αρχές τρίτων χωρών

α) Προέκρινε ότι ορισμένα κράτη μέλη αντιμετωπίζουν σημαντική αύξηση του αριθμού των αιτούντων άσυλο κινεζικής καταγωγής.

Βάσει μελέτης που πραγματοποιήθηκε στο CIREA, ad hoc ομάδα μετανάστευση αποφάσισε να ζητήσει από την ευρωπαϊκή πολιτική συνεργασία να προβεί σε διαβήματα προς τις κινεζικές αρχές, ώστε να διευκολυνεται η επιστροφή των κινέζων αιτούντων άσυλο οι οποίοι δεν έγιναν δεκτοί. Η σχετική επιχειρηματολογία είναι υπό επεξεργασία.

β) Κατόπιν αιτήσεως που διαβιβάστηκε στην ευρωπαϊκή πολιτικής συνεργασία, συμφωνήθηκε επίσης να γίνουν διαβήματα προς τις αρχές του Βιετνάμ. Διεξάγονται, επίσης, εργασίες για την εκπόνηση σχετικής επιχειρηματολογίας.

5. Διάρκεια εξέτασης των αιτήσεων ασύλου

Το CIREA προέβη στην καταγραφή και σε σύνθεση όσον αφορά τη μέση διάρκεια εξέτασης των αιτήσεων ασύλου, των αποφάσεων και των προσφυγών σε κάθε κράτος μέλος.

Λόγω των πρόσφατων εξελίξεων στις νομοθεσίες των κρατών μελών οι οποίες θα έχουν

επιπτώσεις στη διάρκεια εξέτασης των αιτήσεων ασύλου, η ομάδα συμφώνησε να προβεί αργότερα σε νέα εξέταση της κατάστασης.

6. *Συνεργασία με το κέντρο τεκμηρίωσης και έρευνας της Υπάτης Αρμοστείας των Ηνωμένων Εθνών για τους πρόσφυγες*

Βάσει των αποφάσεων που ελήφθησαν από τους υπουργούς την 1η και 2α Ιουνίου 1993, το CIREA έθεσε με το ΚΤΕ/ΥΑΠ τις πρακτικές βάσεις, ώστε να τεθεί σε λειτουργία η συναφθείσα συμφωνία συνεργασίας.

Συμφωνήθηκε να καταρτισθεί από το CIREA και το ΚΤΕ ένα πρότυπο σχέδιο διάρκειας έξι μηνών.

7. *Συλλογή πληροφοριών*

Η συλλογή πληροφοριών περί πρακτικής και πολιτικής στον τομέα του ασύλου έχει ιδιαίτερη σημασία για τις εργασίες του CIREA.

Αφενός, σε κάθε συνεδρίαση, τα κράτη μέλη αντάλλαξαν πρακτικές πληροφορίες για βασικές πλευρές, όπως ο αριθμός των αιτήσεων ασύλου που κατατέθηκαν στην χώρα τους, η διανομή βάσει των κυριότερων εθνικοτήτων, τα σχέδια νόμων υπό εξέταση, οι νέες νομοθετικές διατάξεις, καθώς και οι κυριότερες μεταβολές στην πράξη.

Αφετέρου, το CIREA πραγματοποίησε λεπτομερή και εμπειριστατωμένη ανταλλαγή απόψεων για τις νομοθετικές μεταβολές που έλαβαν χώρα σε ορισμένα κράτη μέλη, και όλως, ιδιαίτερος, στη Γερμανία, το Ηνωμένο Βασίλειο, το Βέλγιο, την Ελλάδα και την Πορτογαλία.

III. ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Το CIREA θα εξακολουθήσει τις εργασίες του προσαθώντας να οριστικοποιήσει τους κανόνες λειτουργίας του και να βελτιώσει τις ανταλλαγές πληροφοριών στον τομέα του ασύλου.

Στη συνάρτηση αυτή, το CIREA εκτιμά ότι πρέπει να συνεχιστούν όλες οι εργασίες που επιτρέπουν την πραγματοποίηση μιας πιο αποτελεσματικής συνεννόησης ως προς τον όρο «πρόσφυγας» σύμφωνα με τον ορισμό που προβλέπεται στο άρθρο 1 μέρος Α της σύμβασης της Γενεύης.

Το CIREA έχει επίγνωση ότι αυτές οι συζητήσεις θα λάβουν χώρα παράλληλα με τις συζητήσεις της ομάδας «άσυλο» όπου οι εργασίες που γίνονται σήμερα έχουν ως στόχο την εκπόνηση κατευθυντήριων γραμμών επί του θέματος αυτού και, συνεπώς, οι εργασίες της ομάδας «άσυλο» θα υποστηρίζονται από τις διεξαγόμενες στο CIREA.

Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι οι υπουργοί αποφάσισαν κατά τη συνεδρίασή τους στη Λισσαβόνα στις 11 και 12 Ιουνίου 1992 ότι το CIREA θα λειτουργεί στο άμεσο μέλλον προσωρινά.

Λαμβάνοντας υπόψη την έναρξη ισχύος της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει, την κατάλληλη στιγμή, να εκδοθεί νομική πράξη για να εισαχθεί το CIREA σ' αυτό το νέο πλαίσιο.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV.3

Επίτιμοι πρόξενοι ήδη εξουσιοδοτημένοι να χορηγούν θεωρήσεις, οι οποίοι, μεταβατικώς, θα επιτρέπεται να εκδίδουν ομοιόμορφες θεωρήσεις

(Κείμενο εγκριθέν από το Συμβούλιο στις 20 Ιουνίου 1994)

Οι επίτιμοι πρόξενοι δεν θα επιτρέπεται να εκδίδουν ομοιόμορφες θεωρήσεις. Ωστόσο, ορισμένοι επίτιμοι πρόξενοι της Δανίας και των Κάτω Χωρών οι οποίοι είναι ήδη εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, θα εξακολουθήσουν να εκδίδουν ομοιόμορφες θεωρήσεις.

Πρόκειται για τους επίτιμους προξένους των ακόλουθων πόλεων:

α) *Δανία:*

- Malmö (Σουηδία)
- Göteborg (Σουηδία)
- Stavanger (Νορβηγία)

β) *Κάτω Χώρες:*

- Nassau (Μπαχάμες)
- Manama (Μπαχρέιν).

Οι εξουσιοδοτήσεις των στοιχείων α) και β) ισχύουν για τρία έτη από την έναρξη του συστήματος.
